

САСКА

2023

ČAČKA

Šolski časopis

JVIZ Osnovna šola Dobropolje, junij 2023

Slika na prvi strani: Žana Groznik (7. a-razred)

Slika na zadnji strani: Hana Cimperman (7. b-razred)

Prispevke zbrali in uredili: učenci novinarskega krožka z mentorico Polono Otoničar Pajk

Mentorice prispevkov: Mojca Babič, Darja Bartolj, Marija Hočevar, Mateja Hočevar, Mateja Javoršek, Iva Jereb, Karmen Kljun, Karin Kovaček, Cvetka Košir, Polona Otoničar Pajk, Špela Petrušen, Andreja Polzelnik Marolt, Mojca Pugelj, Ines Pucelj Šilc, Ema Sevšek, Tina Škrjanec, Veronika Vrankar

NAMESTO UVODNIKA ... ZAKAJ JE BRANJE POMEMBNO?

Branje knjig je zelo pomembno za človeka, saj razširi svoj besedni zaklad, poveča koncentracijo, spodbuja domišljijo ter razmišljanje o prebranem. Ponuja intimen čas zase, v katerem se lahko poglobimo v lastne misli. Branje spodbuja otrokov intelektualni, čustveni in jezikovni razvoj, hrani njegovo domišljijo, pripomore k razvoju empatije in širi njegov besedni zaklad, vse to ugodno vpliva na njegov celostni razvoj.

Branje v prijetnem umirjenem vzdušju krepi čustvene vezi med otroki in odraslimi. Literatura pomaga otrokom in mladostnikom, da spoznavajo druge, svet in same sebe. Poleg vsega naštetega naj nazadnje omenim še enega NAJPOMEMBNEJŠIH dejavnikov branja: to je zabava! Če branje ne bi bilo tudi samo po sebi zabavno, bi postalo zgolj še ena delovna obveznost. Branje knjig je s svojimi darili veliko bolj darežljivo, kot je npr. gledanje televizije (čeravno ima tudi ogled filma svoje dobre plati). Toda dobra knjiga nas hkrati ne le zabava, temveč tudi osebnostno gradi. Ena večjih zablod našega časa je, da se otrokom ni treba ničesar učiti na pamet, toda če ne znamo misliti, so za nas podatki in informacije na spletu nekoristni, saj jih nismo sposobni razumeti in jih s tem ne znamo prav uporabiti. Zato je treba znanje ponotranjiti, in sicer tako, da usvojimo širok in globok besedni zaklad, s katerim znamo logično, analitično in kritično razmišljati. Zagotovo je pričujoča Čačka s svojo bogato vsebino tudi priložnost za to.

Šolska knjižničarka Klavdija Kos Fijolič

LEJLINA ZGODBA

Ti roža si bila,
prečudovita in krasna.

Grad tvoj bil je ječa,
a končno doletela te je sreča.

Prijezdil mogočni vitez je,
da bi rešil iz ječe te.

Odpeljal te je na svoj grad
in prstan dal ti je svoj zlat.

Prelepa Rozamunda je obžalovala,
da je izbranca sreča obiskala.

Je sestra Bašetova lepša od nje,
zavistno v samostan odpravi se.

*Avtorja: Marcel Erčulj, Nik Krašna
Mentorica: Andreja Polzelnik Marolt*

RASTLINE

Nekateri rože obožujejo, drugi ne. Ljudje smo si pač različni; imamo različna mnenja in vsak drugače vidi svet. Vsako bitje na svetu pa je pomembno – ljudje, živali, rastline.

Rastline so zelo pomembne, saj proizvajajo kisik, ki ga ljudje potrebujemo. Podobno kot ljudje pa se razlikujejo tudi rastline. Nekatero so barvne, nekatere samo zelene, lahko so najrazličnejših oblik. Včasih pa se ljudje niso tako veliko ukvarjali z rastlinami.

Nekoč je starejša gospa pripovedovala o tem, kako so rože skoraj izumrle. Začelo se je s tem, da so ljudje zaradi vojn onesnažili okolje ter naravo. Rastline niso imele pogojev za življenje. Preden se je začela svetovna vojna, so rastline normalno rastle. Nato pa so rastline počasi začele izginjati. Ljudje so jih zanemarili.

Počasi se je zmanjšala tudi količina kisika in čistega zraka. Ker ni bilo dovolj rastlin, da bi zrak prečiščevali, se je ta poslabšal. Stanje je bilo vsak dan slabše. Prišel pa je grozni dan, ko nikjer ni bilo videti nobene rastline. Gozdovi so bili požgani, o rastlinah ni bilo ne duha ne sluha. Tudi številne živali so izgubile svoje domove. Življenje je bilo pusto.

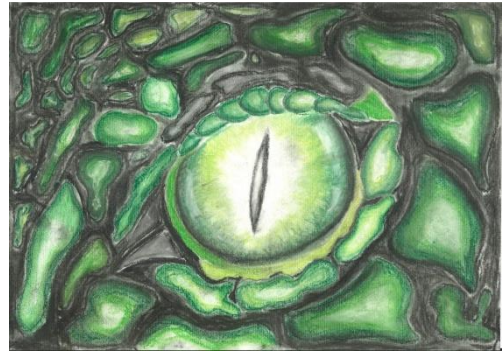
Vojna je trajala dolga štiri leta. Nihče ne ve natančno kje, a neki človek je našel rastlino. Sprva ni mogel verjeti, da po toliko letih vidi rastlino. Povedal pa ni nikomur, saj bi jo vsi hoteli imeti zase. Kmalu zatem jo je posadil in čez nekaj tednov se je ta začela razraščati. Ljudje so bili neizmerno veseli. A veselje ni trajalo dolgo, saj se je kmalu zatem ponovila vojna, takrat pa je bilo še huje. Ljudem je primanjkovalo hrane, vode ... Šele nekaj let po tej vojni so rastline spet zaživele. Ljudje so jih vzeli resno ter jih začeli ščititi in gojiti.

Tako se zgodba konča. Dandanes je narava povsod okoli nas, smo v 21. stoletju, tehnologija je izjemno napredovala, pojavljajo pa se nove težave. Ljudje onesnažujemo okolje z gorivi, umetnimi gnojili in s strupenimi odpadki, ki jih vsak dan odvržemo v naravo. Zaradi vsega tega se večja ozonska luknja, posledično se nevarno segreva ozračje, pojavljajo se vremenske spremembe, številne živali in rastline izumirajo. Vsak človek oziroma posameznik je odgovoren za vse to. Če bi zbrali skupne moči, bi nam verjetno uspelo ustaviti to zmešnjavo. Menim pa, da se to ne bo zgodilo, in tako ljudje uničujemo sami sebe.

*Avtorica: Maruša Česen, 6. b
Mentorica: Ema Sevšek*

Neli Ajdišek Laharnar, 6. a

Alja Lenarčič, 7. a

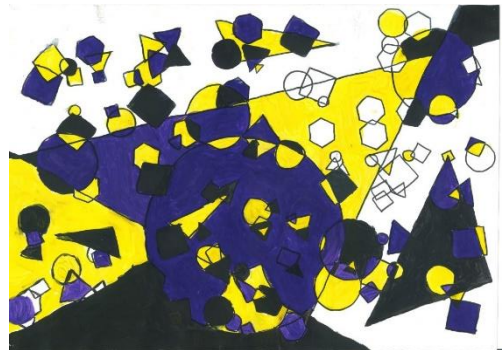
Tristan Hočevar, 7. a

Petra Mihelič, 7. a

Matevž Sadar, 9. a

Nina Lumbar, 9. b

Zala Marolt, 7. a

Mentorica vseh likovnih izdelkov na tej strani je Veronika Vrankar.

KAJ JE VARNOST

Ko zaslišiš besedo varnost, gotovo pomisliš na varnost na spletu, varnost na cesti, kako se počutiti varnega ali kaj podobnega. Jaz pa pomislim na to, kaj pomeni varnost, in si v mislih odgovorim. To vem iz izkušnje.

S sosedom sva se nekega petka s kolesom vračala iz šole. Ustavil se je pred trgovino in rekel: »Jaz grem v trgovino po prvo pomoč. Starši so mi rekli, naj jo prinesem, da bo za vsak slučaj pri hiši.« Že takrat se mi je začelo zdeti, kaj je varnost, in sicer to, da poskrbiš za varnost. Nato mi je rekel še: »Ti lahko greš kar naprej.« »Okej,« sem z besedo v domačem jeziku pripomnil in šel naprej. Ko sem se vozil približno pet minut, sem zamenjal prestavo in po pomoti padel na desni bok. »Av!« sem zaklical tako glasno, da se mi je zdelo, da me je slišala cela vas. Udaril sem se v ramo, komolec, bok pa tudi v glavo bi se, ampak k sreči sem imel čelado, zato ni bilo resnejše poškodbe. »Zdaj vem!« sem rekel. »Zdaj vem, kaj je varnost!« Teh besed nisem rekel glasno, vendar so še vedno odmevale v mojem telesu kot peščena zrna v peščeni uri. »Zdaj vem, zdaj vem, zdaj vem ...« Nato sem si le v mislih rekel: »Varnost je to, da poskrbiš za varnost in se tako počutiš varno in se ti nič hudega ne more zgoditi!« Tudi meni se ni zgodilo nič hudega, saj sem imel čelado in si nisem mogel poškodovati glave, toda rama, komolec in bok še vedno niso bili na varnem. Hitro sem se pobral in ugotovil, da se nisem kaj dosti poškodoval. Drugače si bom od tega padca zapomnil samo to, da sem ugotovil, kaj je varnost. Sosed je prišel do mene in me vprašal: »Ali potrebuješ prvo pomoč?« »Ne,« sem mu dejal. »Razen če so notri rezervni komolec, rama in bok?« sem še dodal in se zasmejal. Povedal sem mu, kaj se mi je zgodilo. Rekel mi je: »Zanimivo. Od zdaj naprej bom vedno nosil čelado!« mi je odvrnil.

Še tisti dan sem doma razmišljal o tem, kaj naj naredim, da bom bolj varen na spletu, v šoli, doma, na igrišču, na cesti in povsod drugje. Rekel sem si: »Ali je res treba vsakič nositi čelado, ko sem na kolesu? Lahko je kdaj ne bi? Saj se ne bom poškodoval!« Nato pa sem se najprej spomnil na sosedo, ki je poskrbel za varnost doma s tem, da je kupil komplet prve pomoči. Nato sem spet glasno pomislil: »Saj se jim ne bo nikoli nič zgodilo!« S temi besedami sem mislil zaključiti pogovor s samim sabo, a me je prekinil spomin na dejstvo, da sem tudi danes zjutraj mislil, da nikoli ne bom poškodovan, kot bi padel z višine deset metrov, in da se bom tako poškodoval s kolesom.

Zato sem s tremi velikimi obliži na telesu sklenil, da bom mogoče nosil celo kaj več kot čelado in tako poskrbel za varnost.

*Avtor: Mohor Stare, 6. a
Mentorica: Ema Sevšek*

Pri vsem, kar počnemo, moramo paziti nase in na svoje bližnje. Naj bo to pri igri, delu ali hoji v šolo. Vedno nam preti kakšna nevarnost, zato je pomembno, da mislimo nanjo.

Na petek, ko sem zaključil pouk, sem šel domov z avtobusom. Ko sem stopil z avtobusa, sem počakal, da odpelje z avtobusne postaje, potem sem začel hoditi proti domu. Hodil sem tik ob robu ceste, da me ne bi kakšen avto ali kamion zadel. Ko sem prišel domov, me je ati poklical po telefonu in rekel, da greva naslednji dan zgodaj zjutraj požagat smreko v gozd. Bil sem zelo vesel in komaj čakal, da me pride iskat. Prišel je ob treh popoldne. S seboj sem vzel delovno obleko, zaklenil hišo in sva odšla k njemu. Ko sva prišla tja, sem si nadel delovno obleko in začela sva pripravljati potrebno orodje, ki ga potrebujemo za delo v gozdu. Preverila sva tudi motorni žagi in nabrusila verigi. Nazadnje sva na traktor pripela še vitel. Na vitel sva dala cepin, sekuro, zagozde, meter, gorivo in olje za motorni žagi, rezervni verigi in še druge pripomočke ter obe motorni žagi. Prav tako sva dala na vitel gozdarski čeladi in zaščitne protiurezne rokavice. Bila je že pozna ura, zato sem povečerjal, umil zobe in šel spat. Zbudil sem se v lepem hladnem sončnem jutru. Skupaj sva pozajtrkovala. Preden sva odšla v gozd, me je ati vprašal, ali sem dovolj oblečen, in preveril, ali imam obute gozdarske čevlje. Še posebej me je opozoril, naj povrh oblečem zaščitne protiurezne gozdarske hlače, ki mi jih je kupil. Zaklenila sva hišo, še enkrat preverila, ali imava vse s seboj, kar potrebujeva za delo v gozdu, in se nato odpeljala s traktorjem. Prispela sva do tiste suhe smreke, ki jo je bilo treba požagati, da se je tako preprečil možen razvoj lubadarja. Traktor sva parkirala dovolj stran od drevesa na varnostni razdalji glede na možnost padanja smreke. Najprej sva si naredila zaščitno gozdarsko čelado. Nato sva s seboj vzela potrebno orodje za podiranje smreke, to je sekuro, cepin, zagozde, zaščitne protiurezne rokavice in motorno žago. Po prihodu do drevesa sva odložila orodje. Najprej sva si ogledala smreko od spodaj navzgor in njeno težišče za smer padanja. Pogledala sva tudi sosednja drevesa, da ne bi smreka padla oz. se ujela na sosednja drevesa. Ko sva ugotovila vse okoliščine, sva določila smer padanja. Določila sva tudi smer varnega umika ob začetku padanja. Nato se je začelo s podiranjem smreke. Ati je najprej naredil – zažagal zagozdo »kajlo« v smer padanja drevesa. Nato je nadaljeval žaganje z zadnje strani. Na določeni globini reza je zabil zagozdi in tako preprečil v nadaljevanju podžaganja nagib smreke nazaj. Nato je nadaljeval s podžaganjem in še naprej zabijal zagozdi. Ko pa je ostalo le še približno dva centimetra tako imenovane »ščetine« oziroma nepodžaganega debla, je z žaganjem zaključil, odložil motorno žago, vzel cepin in še nekajkrat udaril po zagozdah. Smreka se je nagnila in začela padati v smeri, ki sva jo določila. Midva pa sva se umikala v že vnaprej dogovorjeni smeri. Tako sva varno podžagala smreko. Ko je bila smreka že na tleh, sva se lotila žaganja vej. Zložila sva jih na kup. Nato sva še prežagala deblo na dolžino štirih metrov. S traktorjem oziroma gozdarskim vitlom sva hlode zvelkla na kup in pripravila za odvoz.

To delo mi je zelo zanimivo, zato sem atija pozorno gledal, kaj vse naredi pred podžagovanjem drevesa in kako je žagal smreko. Dal mi je tudi nasvete, kako se lotiti tega in katere nevarnosti prežijo ter na kaj vse moram biti pozoren, kaj vse je treba vzeti s seboj in uporabljati za varno delo v gozdu. Seveda bom upošteval atijeve nasvete in navodila o varnosti ter nosil zaščitno opremo.

*Dominik Čarman, 6. a
Mentorica: Ema Sevšek*

VARNOST V MIZARSKI DELAVNICI

Varnost je ključnega pomena, ker nesreča nikoli ne počiva. Kar koli delamo, se igramo, zabavamo, hodimo, tečemo, se lahko zgodi nesreča. Danes bom pisal o varnosti v mizarški delavnici.

V delavnici se lahko zgodi marsikatera nesreča. Lahko se užagamo, urežemo, ubrusimo ali udarimo s kladivom. Varnost je vedno na prvem mestu. Če za varnost ni poskrbljeno, je lahko to, kar delaš, zelo nevarno. Tudi delo v delavnici je lahko zelo nevarno, čeprav se ne zdi tako. Ko izdelujemo neki izdelek, moramo biti zelo pazljivi na vse ovire, da izdelek dokončamo. Ustrezno moramo ravnati s stroji, da poskrbimo za njihovo in našo varnost. Da smo zaščiteni, moramo obvezno nositi rokavice, predpasnik in očala. Včasih tudi čelado. Če pride v delavnici do kakršne koli nesreče, obvezno pritisnemo varnostni gumb.

Nekatere poškodbe v delavnici so večje, druge manjše. Zgodila se je nesreča v nekem kraju, kjer je gospod žagal na kovinsko žago in si odrezal roko. Zakaj je prišlo do te nesreče? Zato ker gospod ni uporabljal rokavic in ni bil previden. Nesreča se lahko zelo hitro zgodi.

Za varnost lahko poskrbimo na veliko načinov. Prejšnji teden sem izdelal pripomoček za brušenje. Je zelo preprost in varen.

Meni se je tudi že zgodila nesreča v delavnici. Zabijal sem žeblice s pnevmatsko pištolo. Delal sem paleto. Nenadoma sem se zabil. Nisem bil dovolj pazljiv. S pištolo sem udaril v rob in zgrešil les ter zadel sebe. Ta nesreča je bila majhna. Kaj sem ugotovil? Da nesreča nikoli ne počiva in da mora biti za varnost dobro poskrbljeno.

*Maks Mustar, 6. b
Mentorica: Ema Sevšek*

MIŠKA, MAČKA in SIR.

JE RES: PRED MOČNIMI SLABIČ JE ZMEROM KRIV.

DOKALOV NA TISOČE ZGODOVINA NUDI, A JAZ VAS BOM BASNI NAUČILA.

PO SIRČEK MIŠKA SE ODPRVI, A PREDNJO MAČEK SE DOJAVI.
 MIŠKA PRVI: „DAJ MI SIRČEK!“ A MAČEK NAREDI PROBLEMČEK.
 MIŠKI SIRČEK KAR VZAME, JI NE DELA VEČ GALANE.
 MIŠKA ZLOBNO GA POGLEDA, VZAME SIRČEK, DA BO ZHEDA.
 MAČKU ZDAS JE PRIKPELO, MIŠKO PA KAR SRAT PRIJELO.
 MAČEK MIŠI SIR VZAME, MIŠKA V SVOJO MOČ VRJAME.
 MIŠKA STRUNNO SE POSTAVI, MAČKA KAR PO GODOU UDARI.
 SIRČEK PADE MU NA TLA, MIŠKA HITRO VZAME GA.
 TA GA VRĚE V ŽELOČEK IN GA ZHELJE KOT MOTORČEK.
 MIŠKO PLESEN PREGENETI IN JO KAR V GROB DA ŽDETI.
 MIŠKA ZDAS LEŽI NA TRAVI, MAČKA GUAČE KAR PO GLAVI.
 JE VESELA, JE DEBELA, MIŠKO KONČNO V GROB JE DELA.

Avtorica: Alja Lenarčič
Mentorica: Karin Kovaček

VARNOST PRI SEKANJU DREVES

Varnost je zelo pomembna v življenju. Podiranje velikih dreves je zelo tvegano opravilo, saj lahko ob nepravilni sečnji in neupoštevanju pravil pride do nepredvidenega dogodka ali napake in s tem lahko tudi do nesreče; drevo lahko pade drugam, kakor smo predvidevali, če ne upoštevamo oblike krošnje, naklona terena, vetra, oblike in poškodb drevesa.

Ljudje so bili od nekdaj povezani z naravo. Ta jih je učila in jim nudila dobrine, zavetišče in hrano. Les je naravno bogastvo naših gozdov. Danes je velika prednost, če si lastnik gozda. Tako imaš zagotovljen les za kurjavo za dolge, mrzle zime. Pa tudi, ko se potrebujejo smreke za mlajčke – ob poroki ali rojstnem dnevu, jih imaš na dosegu roke. Preden pa se odpravimo v gozd, moramo upoštevati določena pravila in priporočila. Obvezno preverimo, kakšno vreme je napovedano ta dan. V dežju, snegu in močnem vetru delo v gozdu ni primerno, saj je tveganje za nesreče večje. Podiranje dreves naj poteka v lepem sončnem vremenu.

Zelo pomembna je tudi primerna zaščitna gozdarska oprema. Brez ustrezne zaščitne opreme se podiranja dreves ne smemo lotiti. Oblečene moraš imeti hlače in jopič, ki varujeta telo pred urezninami, tudi rokavice so priporočljive, saj varujejo roke pred poškodbami in tudi pred mrazom. Obvezna oprema so tudi čevlji ali škornji s kovinsko kapico, ki varujejo prste pred zmečkaninami, in gozdarska čelada z mrežico za zaščito oči ter glušnike, ki varujejo sluh pred hrupom, saj vemo, da je žaganje z motorno žago zelo glasno opravilo.

Sedaj, ko smo se ustrezno opremili, je treba preveriti tudi stanje delovnega orodja. Vse orodje moramo skrbno pregledati in po potrebi zamenjamo, popravimo, podmažemo; motorna žaga mora biti vzdrževana, očiščena in mora imeti primerno nabrušeno verigo, s seboj vzamemo meter, sekuro, kline, cepilec in kavelj za obračanje debel, saj nikoli ne veš, kaj vse boš potreboval za delo v gozdu.

Ko smo vse preverili in uredili, pripravimo še veliko košaro z malico in škatlo s prvo pomočjo in se s traktorjem ali ponekod s konjsko vprego in vozom odpravimo na delo. Ko zaključimo podiranje dreves, ko oklestimo vse veje, jih pospravimo na večji kup, očistimo tudi podrast. S tem, ko pospravimo veje in trhla drevesa, jih skurimo, preprečujemo, da bi se v gozdu razvili lubadar, lesna goba in druge bolezni, hkrati pa tudi poskrbimo, da imamo ob nevarnosti prsto pot in prostor za umik na varno.

Delo v gozdu spada med najnevarnejša opravila sploh. Pri vsaki stvari, ki jo počneš v življenju, moraš poskrbeti najprej za varnost sebe in drugih, saj nesreča nikoli ne počiva.

*Bor Novak, 6. a
Mentorica: Ema Sevšek*

VARNOST

Ko veliko nesreč se prigodi,
nobeden tam za varnost ne poskrbi.
Zmeraj to le neumnosti so,
zato za varnost poskrbimo.

Ko se usedeš na kolo, poskrbi,
da vse varno bo.
Čelada, zavore, luči in vse to –
le tako za varnost poskrbljeno bo.

Kamor koli z avtom greš,
pozoren bodi,
da z varnostnim pasom se pripneš.
Če tega ne storiš,
lahko hude poškodbe dobiš.

Ko kuhaš si juho, kakav ali čaj,
PAZI!
Ne primi za vroči ročaj.
Tudi politi se ne smeš,
saj zato lahko v bolnišnico greš.

Zato vedno pazi tudi na druge,
da ti tudi oni vrnejo usluge.
Le tako bo življenje varno in lepo.

*Tjaša Lenarčič, 6. b
Mentorica: Ema Sevšek*

PRAVILA ZA VARNOST

Ker nesreča nikoli ne počiva,
vam zdaj pesmico povem,
česa delati ne smem.

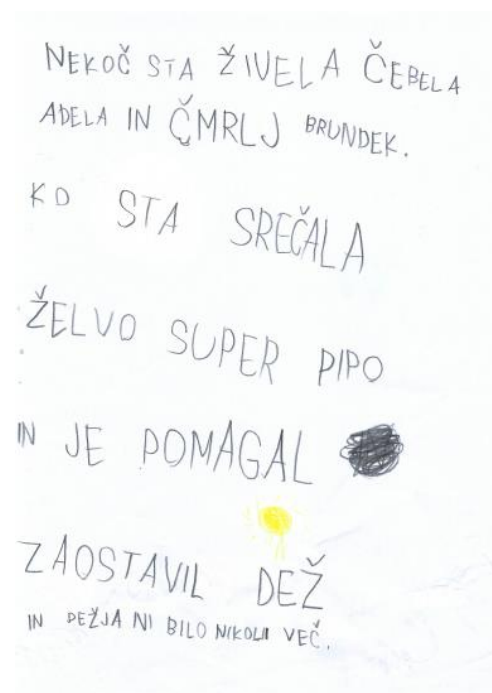
Ko se pelješ z avtom v šolo,
vedno se pripni,
ker pas v nesreči
vedno za varnost poskrbi.

Ko si režeš sadje za sadno solato,
pazi, da ne prideš v zagato.
Kajti lahko se urežeš in izkrvaviš
in potem hitro v bolnišnico odhitiš.

Kadar v šolo s kolesom pelješ se,
nikar preveč ne junači se.
Potrebuješ še brezhibno kolo in čelado.
Če imaš vse to,
na tvoji poti vse dobro in varno bo.

Če dobro si prebral to pesmico,
potem vse dobro, varno in veselo bo.

*Dianca Lenarčič, 6. b
Mentorica: Ema Sevšek*

Avtorja: Tomaž Kušlan in Oskar Šinkovec, I. a
 Mentorici: Cvetka Košir in Mojca Babič

Mala marjetica in čelada Maja sta bili prijateljici. Ignali sta se na travniku in ogledali nekaj, kar se nikoli nista videli. To je bila platenka od moškega, ki jo je odvil, ko se je sprehajal po cesti. Ignali sta se in videli, da ni samo ena ampak jih je več. Iskreno sta se negotoviti, kako to preprečiti. Videli sta vse smeti v smetnjak. It naslednji dan je bilo smeti še več. Dohili sta idejo, da napišeta snob, na katerem bo pisalo: **PREPOVEDANO SMETENJE**. Nekaj časa se smeti niso več pojavljale in to pomeni, da je plan s snobom uspel! Zelo sta bili zadovoljni in vsaki svet jzu je potem tudi nagradil.

NIKA MOHAR

Avtorica: Nika Mohar, OPB 5. a

Mentorici: Cvetka Košir in Mojca Babič

VARNOST

Varnost je pomembno ime,
ki veliko nam pove.

Nesreče ne moremo umiriti
ter nikakor je zameriti.

Nesreča nas čaka
za vsakim vogalom.

Proti njej se moramo
boriti in
nikar izgubiti.

Doma sem varen,
doma je ni,
zato mi dom
pri srcu stoji.

Staša Kušlan, 6. a
Mentorica: Ema Sevšek

RED V PROMETU

Za vožnjo je treba poznati pravila,
da te nesreča ne bi ulovila.

Luč na semaforju je le zelena prava,
takrat čez cesto pridem zdrava.

S kolesom po pločniku ne divjam,
tam je veliko starih mam.

Glavo vedno varuje mi čelada,
saj v bolnico šla res ne bi rada.

Znake vse opazujem
in jih spoštujem.

Stop ni le za okras,
saj opozori me pravi čas.

Varnost tako bo zagotovljena,
če ta pravila bodo pri vseh urejena.

Pazim tudi na križišču,
Saj tam ni tako kot na igrišču.

Iris Hartman, 6. a
Mentorica: Ema Sevšek

FOLKLORA NA PŠ KOMPOLJE

Na PŠ Kompolje je zanimanje za obiskovanje folklorne interesne dejavnosti pri učencih zelo veliko, saj kar 18 učencev od skupaj 21 letos obiskuje folklorni krožek. Ta poteka enkrat tedensko pred poukom. Pri interesni dejavnosti se delo usmerja v ohranjanje otroških plesov, iger, običajev ter otroških oblačil preteklega časa.

Ker dober glas seže v deveto vas, so bili naši učenci povabljeni, da se udeležijo prireditve ob 30-letnici delovanja otroške folklorne skupine Vidovo v Šentvidu pri Stični. Vabilu smo se z veseljem odzvali in se tako v Domu kulture v Šentvidu pri Stični predstavili s spletom »Kej sa naše koze?«. Otroci so se odlično odrezali, kar je potrdil bučen aplavz vseh obiskovalcev v dvorani. Po končani prireditvi je otroke pričakala bogata pogostitev.

Vsem mladim folklornikom iskreno čestitava za nastop, staršem pa se zahvaljujemo za vso podporo, saj s tem pokažejo, da otroke spodbujajo in da podpirajo otroško folklorno dejavnost na PŠ Kompolje. Najlepše se zahvaljujemo tudi gospodu Taminu Petelinšku za izjemne fotografije.

Mentorici: Marija Hočevar in Špela Petrušen, foto: Tamino Petelinšek

FOLKLORA

Ko sem prišla na folklora,
me je bilo mala strah. Potem
sem se počutila bolje
in mi je bilo všeč. Najbolj
všeč mi je bilo, ko smo
plesali rajalne igre.

Evelin Žnidaršič, 2.K

Folklora

Folklora je najboljša,
ker je najboljši svet.
Tam vsi plešejo in jax
tudi spet.

Vetonika Jakopič, 2.K.

Moji sošolci, sošolke, učiteljci, in
jaz smo 26.4.23 odšli v Lentvid
pri Stični. Vsi smo se zelo zabavali.
Po koncu nastopa smo si prislužili
pogostitev. Jaz sem se zelo zabavala.
Jaz in moja sošolka Zala sta
plesali skupaj. Zelo sta uživali
v plesu. Pred nastopom smo imeli
še vajo. Dan sem preživela čudovito.

Mama
Mustar, 4.K.

Na nastopu sem se imela
zelo lepo. To je bil najboljši
nastop. Moji starši so bili
zelo navdušeni nad tem, kako
smo plesali.

Zala Klinc, PŠ Kompolje.

Na folklori sem se letos imel zelo dobro.
z svojimi nastopi sem bil zelo zadovolj-
-en. Na obeh nastopih sem plesal s
sošolko Tio Znidaršič. Na drugem
nastopu smo se imeli vsi folkloristi
še bolj zabavno, ker je bilo pokrbljena
še za hrano. Imel sem nekaj treme,
ampak sem se pomiril.

Mart Peček, 4.R

Folklorna pesem

Folklor je dobra,

kot dva vesela bobra.

Super je zelo,

ker radi plešemo.

Sara Novak, 2.k

Odšli smo na nastop v Šentvid pri Stični.
Imela sem se zelo lepo.

Vsi smo uživali. Po nastopu smo
bili veseli, ker nam je uspelo.
Vesela sem bila, da so me
mišli gledati moji starši.

Mila Strah, 3.k Kompolje.

U petek ob peti uri smo odšli
na nastop, ki je potekal v
Šentvidu. Nastop je trajal eno
uro in pol. Na nastopu smo
se imeli zelo lepo. Po nastopu
je sledila malica. Ko smo
pojedli, smo odšli domov.

Žala, 4. razred PŠ Kompolje.

VARN0

V ZASNEŽENE GORE

Za velikonočne praznike veliko planincev odide v gore. Takrat morajo biti še posebej pazljivi, saj je v višje ležečih predelih še vedno sneg. Morajo imeti vso potrebno opremo in znanje. Tako znanje in opremo pa bo na posebnem izobraževanju uporabil gorski vodnik Planinske Zveze Slovenije Jan.

S sedmimi udeleženci izleta na malo Mojstrovko se je zbral v Tičarjevem domu, ki leži levo od glavne ceste. Preden so odrinili, je Jan razložil, kaj vse mora imeti planinec, ko se odpravi na pohod v sneženo pravljico. Pokazal jim je žolno, lopato, sondo, cepin, krplje, če jih mogoče imajo, ter vse druge stvari, ki jih dajo v nahrbtnik ob navadnem izletu poleti. Potem jim je še razložil pravila v gorskem svetu. Pred odhodom je še preveril, ali imajo izletniki vse potrebno za na pot. Začeli so se vzpenjati in kmalu so si nataknili krplje, saj je bil sneg globok pol metra in se je ugrezal. Kmalu pa se je skupini z Janom pokvarilo vreme malo pod vrhom. Jan je preučil nevarno stanje, saj je začelo pihati in snežiti. Hitro so se obrnili in začeli pešaćiti po globokem snegu. Pridružila se jim je še manjša odprava, ki pa se je odcepila. Ravno takrat, ko se je druga odprava odcepila, je močno bobnenje spravilo v strah Jana in njegove tovariše. V nekaj sekundah so bili zasuti s snegom. Na srečo jih je videla druga odprava, ki je pri priči poslala klic na pomoč. Reševalci so sporočili, da bodo prišli v eni uri. V drugi odpravi so bili štirje ljudje, ki so nemudoma začeli z iskanjem. Svoje žolne so nastavili na sprejemanje signala in razprli sonde. Do prihoda reševalcev, ki so prišli prej, kot so načrtovali, so bili iz snega izvlečeni vsi. Vsi so bili celi in nepoškodovani, zahvaljujoč žolnam in vsem, ki so pomagali. Reševalci so vse odpeljali na varno v Kranjsko Goro.

Zahvaljujoč vsemu so pohodniki ostali celi. Iz tega sem se naučil, da z upoštevanjen predpisov, vso opremo in pravočasno pomočjo zgodba dobi srečen konec.

*Diklavž Darn, 6. a
Mentorica: Ema Sevšek*

Avtor: Žan Darolt, 7. a
Dientorica: Veronika Vrankar

POPLAVE V ZDENSKI VASI

Lansko leto sva se s sestrico odpravljala na počitnice k babici in dediju v Zdensko vas. Zjutraj sem se zbudil in šel v zgornje nadstropje, kjer je moja mami pridno pripravljala prtljago, ki jo bova s sestrico odnesla s seboj.

Prtljaga je bila pripravljena in odšli smo v avto ter se odpeljali. Bilo je oblačno in precej hladno jutro. Med vožnjo sem rekel: »To bo super!« Nato pa mi je mami povedala, da so napovedane močne padavine. Ko sva prispela, naju je babica lepo sprejela in pospremila do mize, na kateri je stal velik vrč soka. Malo sem si ga privoščil, potem pa so se padavine začele in se stopnjevale. Stopil sem k oknu in pogledal ven. Zunaj je grmelo, se bliskalo in močno deževalo. Žlebovi so se polnili in na cestah je bilo kakšnih pet centimetrov vode. Sam pri sebi sem si rekel: »To ne bo dobro, upam, da nam ne bo zalilo kleti!« Babica me je potolažila in pomirila. Odšli smo spat. Sredi noči smo se zbudili zaradi zvoka iz spodnjih prostorov. Vzeli smo svetilke in sklenili, da odidemo pogledat, kaj se dogaja. Prišli smo do kleti, ki je bila zalita. Voda je pronicala skozi stene. Takoj smo poklicali gasilce, ki se niso dolgo obirali in so takoj prišli. S posebnimi črpalkami so vodo po ceveh prečrpali do cisterne. Gasilci so težavo rešili, mi pa smo se jim zahvalili za dobro opravljeno delo in odšli spat.

Zjutraj, ko smo se zbudili, smo se zbrali pri jedilni mizi in se pogovarjali o pripetljaju, ki se nam je zgodil ponoči. Vsi smo si oddahnili, da se je končalo srečno, in bili smo veseli, da je danes lepši dan.

Jakob Štih, 6. b
Mentorica: Ema Sevšek

VARNOST

Varnost je nekaj,
zaradi česar se
počutimo varno
in brezskrbno.

Varnost nas
spremlja celo
življenje, od našega
rojstva do smrti.

Če ne poskrbimo
za našo varnost,
se lahko zgodi
tudi najhujše.

Varnost nam nudijo
prijatelji, družina,
učitelji in vrstniki,
vendar najprej poskrbijo
za svojo varnost.

Varnost za vsako
osebo pomeni nekaj drugega.

Zame to pomeni,
da živim mirno z družino.

*Nina Kaplan, 6. a
Mentorica: Ema Sevšek*

STONE PAVČEK: BESEDOVANJE

Napišite pesem v obliki SMS sporočila. Pesem naj temelji na igri z besedami.

21. 09. 2022

Avtor: David Kadunc
Mentorica: Iva Jereb

PISATELJI ČETRTEGA RAZREDA

Mentorica: Iva Jereb

V 4. a-razredu učenci zelo radi pišejo pesmi in zgodbe. Ustvarjajo jih samostojno, v paru ali v skupini. Radi imajo različne pisateljske izzive, v katerih se z veseljem preizkusijo. V tem šolskem letu so ustvarjali zgodbe po vzoru slovenske avtorice Lile Prap, v katerih se vsaka beseda v zgodbi začne na isto črko. V parih so učenci ustvarjali zgodbe tako, da so izmenično izžrebali črko, ki je bila zapisana na zamašku. Vsako poved so morali začeti z besedo, ki se začne na izvlečeno črko. Uporabiti so morali vse črke na zamaških.

PUJSA PEPA

Pujsa Pepa poje prelepe pesmi puranu Petru. Potem Pepa puranu Petru podari pivo. Poslušata pesmi pa pojeta. Potem popijeta petdeset pločevink piva pa pojesta petdeset pic. Puran Peter pelje Pepo po poti. Pepo prestraši piton Piki. Pepa Pikija preskoči. Pitona preskok prizadene. Pepa prestrašena prehodi pot, potem prevzame pico pri piceriji. Pozno prehodi pot po polju. Pepa potem pogleda poročila. Po poročilih povedo: »Piton Piki poklical policijo!«. Pepa prestrašena pokliče purana Petra. Peter pokliče pitona Pikija, pa pravi: »Prosim, pusti Pepo!«

Martin Šušteršič

PETER

Peter potuje po Piranu. Pije pepsi. Po Piranu premišljuje pomembne podatke. Peter pogleda piranske pomole. Prestrašeno ponočuje ponoči. Preutrujen puhasti postelji pohiti. Petra ponoči prestraši pajek. Peter poskoči pod posteljo. Prah pod posteljo poleti. Peter pokašljuje. Prestrašen pokliče prijatelja Pavla. Pavel pohiti po pomoč. Pajek pa pobegne.

Maks Laharnar

ČEBELA SONJA NE BO NIKOLI LETELA

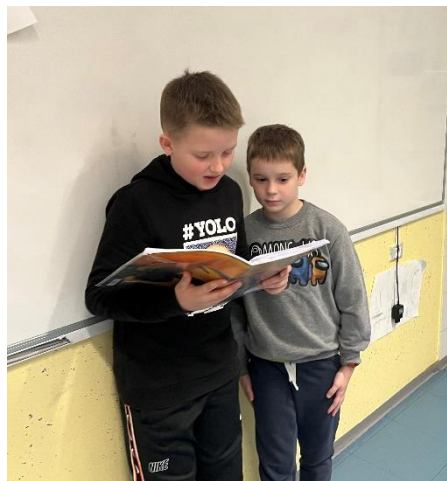
Čebela Sonja je zanimiva, ker ne mara leteti. Letenje je zanjo španska vas. Hodi, namesto da bi letala – vse svoje dni. Sonja ima prijateljico Ulo, ki jo nagovarja, da naj leti. Franci, njen oče, je zelo razočaran nad svojo hčerjo, saj je sam prvak v hitrem letenju. Ampak nje to nič ne gane, saj jo je strah višine. Poleti jo oče nagovori, naj poskusi poleteti iz panja na sosednje drevo. Cene jo opazi in vpraša, kaj počne, in Sonja mu odgovori, da bo zletela na sosednje drevo. Ko se odloči zleteti, jo Cene prime za roko in ji reče, da potrebuje za prvi polet nasvet, saj bo kaj narobe, če bo prvič letela brez nasveta. Še vedno je prepričana, da lahko poleti brez nasvetov. Greva raje po med, ji reče Cene; ne, raje bom zletela. Enkrat moram zleteti, saj ne moram celo življenje živeti v samoti, ker še nisem poletela. Žiga jo pozdravi, takrat pa Sonja pade iz panja v podzemno luknjo. In nihče ni videl, kam je padla. Večer se je bližal koncu, ampak Sonje še ni bilo domov; očeta zelo skrbi, kje je njegova hči. Oče se vpraša, če je sploh še živa. Noče si predstavljati, da bi umrla, saj si ne bi odpustil, da jo je silil v letenje. Takrat pa Sonja pride domov in kriči: »Vsa poškodovana sem bila v jarku, na pomoč, vse me boli! Udarila sem se v glavo in sem čisto iz sebe, da sploh nisem poletela, saj me je Žiga tako zmedel, da sem padla iz panja. Jata ptičev me je pobrala in me prinesla domov. Dajte mi malo medu, in to toplega, saj me zebe!« Mojca je bila zelo nesramna, saj ni želela pomagati. »Bazen iz medu si bom napolnila,« je rekla Mojca. Zelo nesramna si, je rekel oče Mojci. Rekel je, da Sonja nikoli več v življenju ne bo poskušala leteti – in to velja še danes.

Mia Hartman in Manja Novak

PRIJATELJSTVO

Za devetimi gorami je bila vas po imenu Čudna vas. Maks, ki je bil prebivalec vasi, je bil najpametnejši v tej vasi. Citre so bile njegov najljubši inštrument. To so bile edine citre na svetu, iz katerih so med igranjem pokale in bliskale strele. Filip in David sta bila tudi prebivalca te vasi in sta bila Maksova najboljša prijatelja. David je bil pomočnik izumitelja Maksa in je vsak teden prihajal pomagat v njegovo delavnico. Hrup, ki sta ga povzročala, je zelo motil tiste, ki so spali, saj sta delala tudi ponoči. Omogočila sta, da so ljudje pili pitno vodo iz vseh vodnjakov. Radi so imeli Maksa in Davida, saj sta veliko stvari naredila in izumila za ljudi in za celo vas. Lojze, ki je bil župan te vasi, je bil z njima in z njunimi izumi zelo zadovoljen. Arhimed je bil prav tako velik izumitelj pred dawnimi leti in Maks ter David sta ga velikokrat posnemala. Čudna vas je bila zelo napredna zaradi vseh teh izumov, vendar pomagati jima je moral tudi Filip. Uro, ki jo je pomagal izumiti Filip, so obesili na veliki stolp, da so vedno vedeli, koliko je ura. Gal, Davidov bratranec, je nekega dne prišel na obisk v njuno vas. Nihče ni bil pametnejši od Maksa, Davida, Filipa in Gala. Jovan, ki je bil poveljnik gasilcev te vasi, je bil zelo zvest tej vasi. Žiga je bil lastnik druge tovarne in je bil Maksov prijatelj. Klet je bila pod Žigovo tovarno. V kleti je imel zelo veliko starih stvari. Indijanci in kavboji so bili njegovi najljubši posnetki. Enciklopedije je imel tudi zelo rad. Šel je tudi že na Portugalsko, v London, Argentino in Pariz. Pariz je bil njegov najljubši kraj, saj je v njem Eifflov stolp. Suši je jedel skoraj v vsakem kraju. Boljših prijateljev kot v tej vasi človek ne bi mogel najti – živeli so srečno do konca svojih dni.

David Kadunc in Maks Laharnar

ZASTRUPljena DO SMRTI

Bil je temni nevihtni poročni večer, ko nevesto Lejlo najdejo mrtvo na tleh. Dvorjani pritečejo, kričijo, vsepovsod je nered. Ostrovrhar priteče ven ter objokan steče k Lejlinem telesu. Ne ve, kaj se dogaja ali kdo je to storil. Zada si cilj izvedeti, kdo je ubil njegovo ženo.

Začel je s preiskavo. Najprej je pregledal vso hrano in pijačo, ki jo je Lejla zaužila. Na sladici, ki jo je pojedla pred smrtjo, je bil zelen prah. Ostrovrhar je takoj vedel, kdo je kaj takega zmožen narediti: Agata! Samo ona ima ta prah, ker je čarovnica. Ostrovrhar je brez pomisleka vzel konja in se odpravil k Agati. Ko je prišel do njene hiše, je že spala. Prebudil jo je zvok vojakov in hotela je pobegniti, a so jo prestregli. Agata jim je ponudila čaj in jih vprašala, zakaj so tu. Ostrovrhar ji je povedal, da so našli Lejlo mrtvo in v njeni sladici zelišča, ki jih goji samo ona. Agata je šokirano zardela in zanikala. Ostrovrhar ji sprva ni verjel, zato ji je postavil še več vprašanj. Agata je na koncu povedala, da je Rozamunda prišla k njej po zelišča, a ni povedala, zakaj jih potrebuje. Ostrovrhar je zavpil, da je vedel, da je bila to ona. Skočil je na konja in z vojniki odšel do Rozamunde v ljubljanski samostan. Tam so vsi molili, ko pa so zagledali Ostrovrharja in vojake, pa so utihnili. Ostrovrhar je spraševal, kje je Rozamunda. Prikazala se je in odšla sta nekam na samo, da bi jo izprašal.

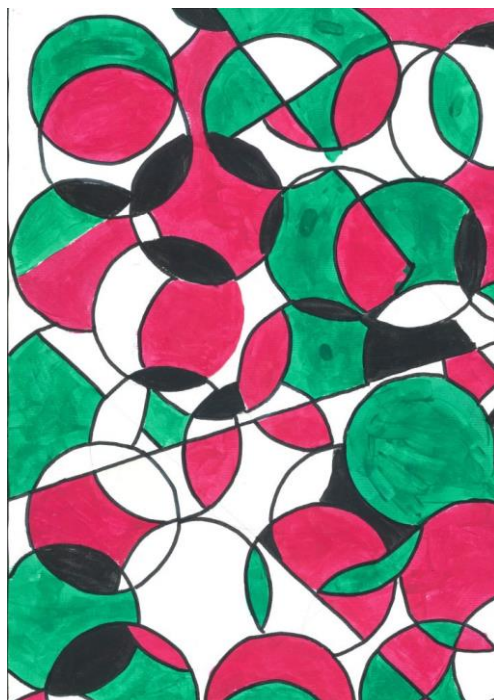
Rozamunda je bila čisto začudena, ko ji je Ostrovrhar povedal, da je bila Lejla zastrupljena z zelišči in je zdaj mrtva. Povedala mu je, da je med sprehodom videla Agato, ki je pobirala zelišča in se nekam odpravljala. Ostrovrhar in njegova družina so se takoj odpravili k Agati, ki pa je bila mrtva, ker se je zastrupila z zelišči. Poleg Agatinega telesa je bil list, na katerem je priznala, da je bil v umor Lejle vpleten tudi pevec Gabrijel. Potem so odšli še do Gabrijela in preiskali njegovo hišo, v kateri so našli denar in sporočilo Rozamundine tete, kjer je bila napisana prošnja za umor Lejle za veliko količino denarja. Hoteli so izprašati še Gabrijela, a je pobegnil k teti in ji povedal, da so ju odkrili. Ko je teta to izvedela, je besna na Gabrijela vzela nož in ga zabodla. Gabrijel se je priplazil po pomoč. Prišli so Ostrovrhar in vojniki. Ti so pomagali Gabrijelu, Ostrovrhar pa je izprašal teto, ki mu je jokajoče povedala celotno zgodbo.

Pove mu, da je ona Lejlina prava mama. Oddala jo je v sirotišnico, ker je bila premlada, da bi jo vzgajala. Pove mu vse o svojem nasprotovanju do Lejline zveze z njim, saj meni, da je bila Rozamunda prava zanj. Razkrije mu tudi načrt z Agato in Gabrijelom. Ko je to priznala, jo je Ostrovrhar zaprl. Od takrat je bilo v tem mestu vse lepo in prav.

*Avtorice: Neža Zajec, Katja Dremelj, Maruša Erčulj
Mentorica: Andreja Polzelnik Marolt*

Nika Novak, 9. b

Tija Tomašič, 9. b

Melina Hukić, 6. a

Maša Marolt, 9. a

Mentorica vseh izdelkov na tej strani je Veronika Vrankar.

POKUKAJMO V PODRUŽNIČNO ŠOLO STRUGE ...

Mentorica: Karmen Kljun

LEPOPIS ALI UČNE URE NAŠIH DEDKOV IN BABIC

V času računalnikov veliko besedil natipkamo, zato bi marsikdo pomislil, da rokopis ni več pomemben. Vendar ni tako, saj so znanstveniki odkrili, da pri pisanju z roko možgani drugače delujejo, zato je rokopis še kako pomemben. Lastnoročna pisava je del osebnosti, pokaže, kakšen si. Čitljivost in estetika zapisa nista nekaj, kar sodi v preteklost, v čas naših dedkov in babic, tudi danes sta zelo pomembni.

Tudi v prvi triadi PŠ Struge smo se celo leto trudili, da bi imeli lepo urejene zvezke s čitljivo pisavo.

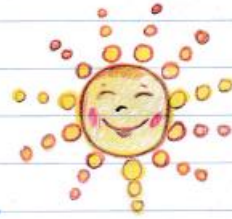
SONCE

OKROGEL STRIČEK

DAN IN NOČ POTUJE,

KAR POL SVETA

NAENKRAT OBDARUJE.

SONCE

OKROGEL STRIČEK

DAN IN NOČ POTUJE,

KAR POL SVETA

NAENKRAT OBDARUJE.

ASJA, ZELO
LEPO PIŠEŠ
IN RIŠEŠ.

30.5.2023

Veseli detel

Na debelem deblu širi detel

Rado. Detel šdi ma deblu in

draži živali. Včasih hudobno

svada sosedo: bobna Jožeta,

reverico Mico in vidro

Karlo. Oni vedo, da mi vedno

hudobno, ampak tudi vesel in

svabavem detel.

Elza, zelo si se

potrudila!

Veseli detel

Nar debelem deblu živi detel Pado. Detel
 ždi nar deblu in druzi živali. Včasih
 kudoemo sbrada sosede: bobna Jozeta,
 verentica Mico in vidna Kanka. Uni vedos,
 da mi vedno kudoemo, ampaki tudi
 vesel in zabavni detel.

Mariša, zelo lepo
 pišes!

30.5.2023

Veseli detel

Na debelem deblu živi detel
Rado. Detel ždi na deblu in
dražni živali. Včasih hudobno zbada
sosedo: bobra Jožeta, veronica
Mico in vidro Karlo. Oni vedo,
da ni vedno hudoben, ampak
tudi vesel in zabaven detel.

Matija,
zelo lepo
pišeš!

30.5.2023

Veseli detel

Na debelem debelu živi detel Rado.

Detel ždi na debelu ^{in draži} živali. Včasih

hudobno zbada sosede: bobra Jožeta,

reverico Mico in vidro Karlo. Tni

vedo, da ni vedno hudoben, ampak

tudi vesel in zabaven detel

Žoja, vidiš,
da zmoreš.

Bravo!

30.5.2023

Veseli detel

Na debelem deblu živi detel Pado.
Detel ždi na deblu in draži živali.
Včasih hudočno zbadajo sosede: Loba
Jožeta, neverico Mico in vidro Karlo.
Vsi vedo, da ni vedno hudoben,
ampak tudi vesel in zabaven detel.

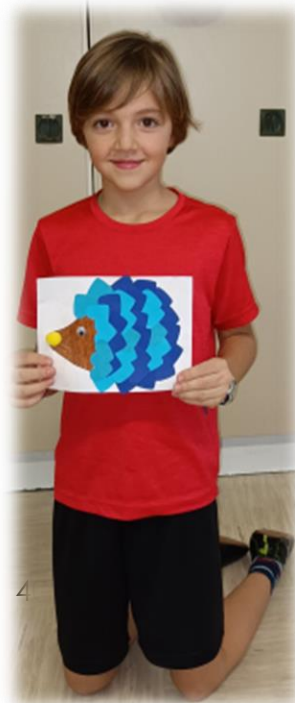
Leon, vse
pohvale
za trud.

Mentorica: Karmen Kljun

LIKOVNO USTVARJANJE IN MEDPREDMETNA POVEZAVA

Pa pokukajmo še v našo učilnico, kjer stene krasijo likovni izdelki. »Vsak otrok je umetnik. Težava je, kako ostati umetnik, ko odrastemo.« (Pablo Picasso)

Letos smo prvič sodelovali v projektu NMK, ki želi vzgajati mlade bralce, ki se bodo ob knjigi zabavali, krepili svojo ustvarjalnost ter moč lastnega izražanja. Ob branju knjig so nastali prav posebni ježki.

Dan slovenske hrane obeležujemo od leta 2012 vsak tretji petek v novembru. Glavni namen obeležitve sta podpora slovenskim pridelovalcem in predelovalcem hrane ter spodbujanje lokalne samooskrbe s kakovostno hrano iz lokalnega okolja. V okviru dneva slovenske hrane poteka tudi projekt Tradicionalni slovenski zajtrk. Učenci so letos ustvarili čebelice na palici.

Izdelovali smo tudi adventne venčke, ki so spleteni iz zimzelenega rastlinja s štirimi svečami, ki ponazarjajo štiri adventne nedelje. Na adventne delavnice smo povabili tudi starše.

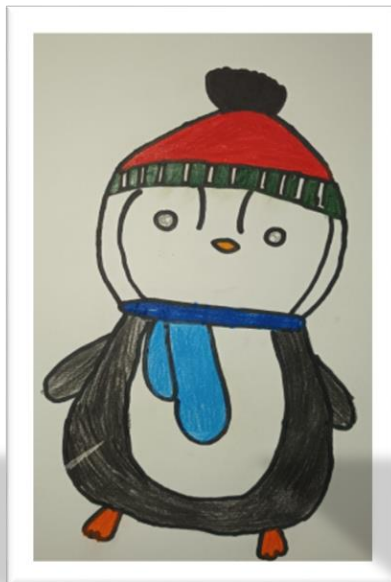

Pri učiteljici Mojci Zaviršek so otroci ustvarili »Medenjačka«.

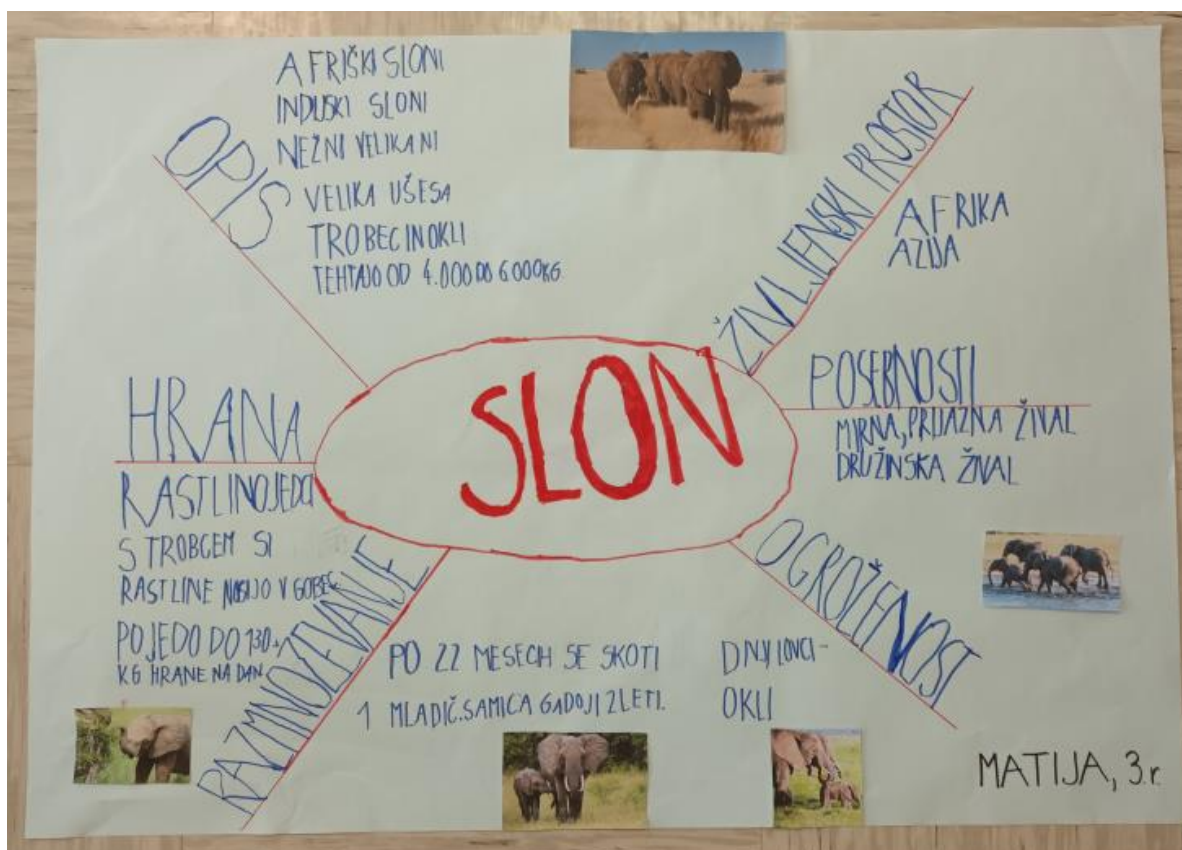
Pozimi smo se odpravili v deželo večnega snega in ledu, seveda le v domišljiji, in naslikali pingvine, ki so najbolj neverjetne ptice na svetu in edine, ki plavajo ter lahko hodijo pokonci. Njihova črno-bela obarvanost ima svoj namen. To sta njihovi varovalni barvi. Črna barva hrbta jih zlije z gladino morja, medtem ko jih bela barva na spodnjem delu, kadar plavajo, zlije z belim nebom. In kako izgledajo pingvini naših učencev?

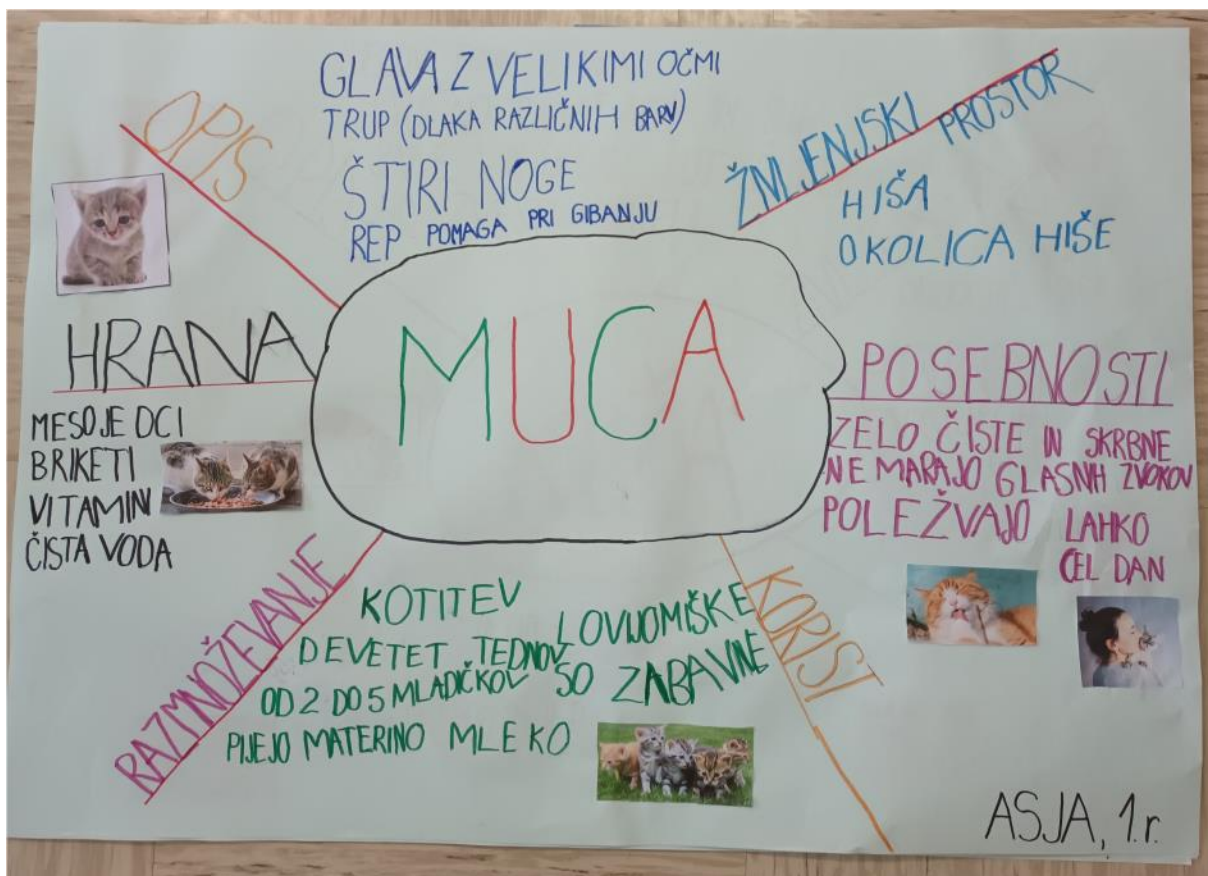
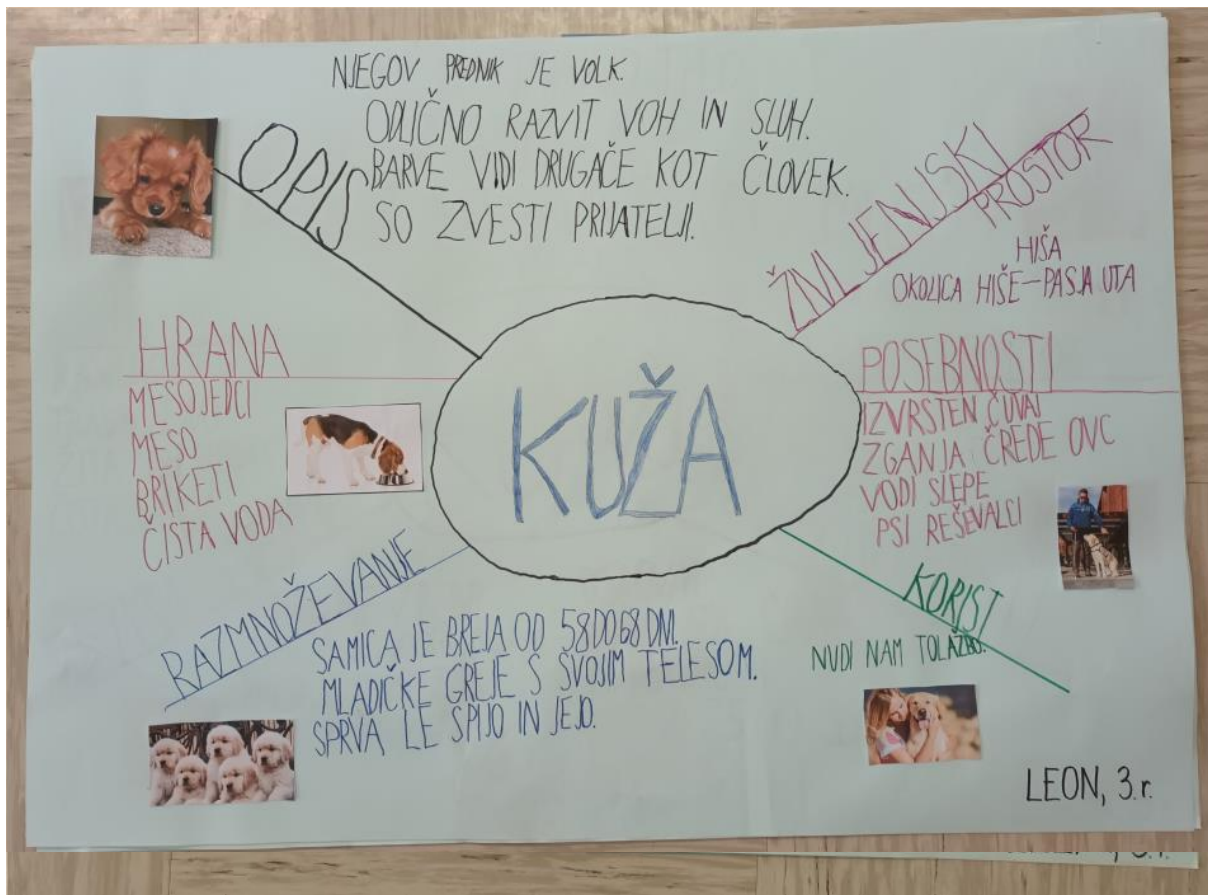

Spomladi so pingvine zamenjali vaze spomladanskih cvetlic, cvetoča drevesa in pisani metuljčki.

Miselni vzorec zajema bistvene informacije iz gradiva v obliki ključnih besed. Ključne besede so najpogosteje samostalniki, med seboj pa jih povezujejo črte ali puščice. Za ločevanje informacij po pomembnosti uporabimo različne črke, barve in oblike.

Tudi v PŠ Struge smo letos uspešno zaključili bralno značko. V dopoldanskem času nas je v petek, 21. 4. 2023, obiskal otroški in mladinski pisatelj Primož Suhodolčan. Srečanje je organizirala šolska knjižničarka Klavdija Kos Fijolič, za kar se ji iskreno zahvaljujemo. Med pripovedovanjem zgodb pisatelja Primoža Suhodolčana so otroci na krilih besed poleteli v svet, kjer je edina meja domišljija.

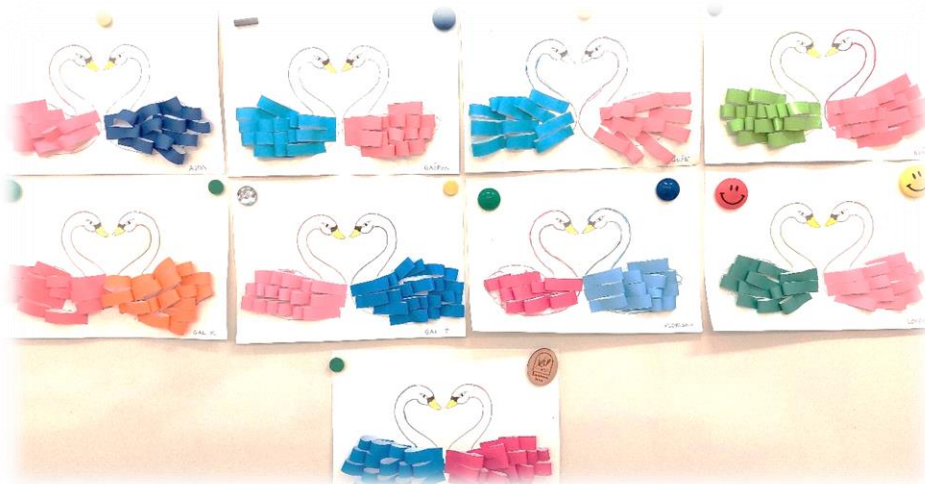
Za tiste najbolj pridne bralce je sledila noč v šoli. Ob prihodu so se otroci brez težav poslovili od staršev in si uredili ležišča. Pred spanjem so si krajšali čas z branjem vsak svoje knjige z baterijo v roki, skriti v spalnih vrečah ali pod odejami.

Mentorica: Karmen Kljun

NAŠE USTVARJANJE V LETU 2023

Mentorica: Mojca Pugelj

Mentorica: Mojca Pugelj

PRVI RAZRED: KO PRAVLJICE OŽIVILO

Mentorici: Ines Pucelj Šilec in Tina Škrjanec

V tem šolskem letu smo v prvem razredu prebrali zajeten kupček pravljic. Iz tistih, ki so se nas dotaknile in v nas pustile močen pečat, smo uprizorili tudi pravo gledališko predstavo.

Poiskali smo rekvizite, se oblekli v kostume in odigrali svoje vloge sosednjemu razredu ali pa mlajšim vrtčevskim otrokom.

ZRCALCE

ZAJČKOVA HIŠICA

MOJCA POKRAJČULJA

MAČEK MURI

KDO JE NAPRAVIL VIDKU SRAJČICO

SNEGULJČICA

Poleg tega, da smo vadili nastopanje, smo se hkrati urili tudi v tvorbi povedi, povzemanju in razumevanju besedila. Ure književnosti so bile na ta način zelo sproščene, kreativne in doživete. Tudi za tiste, ki jim slovenščina ni materni jezik, saj so ravno s pomočjo igre vlog usvojili marsikatero slovensko besedo.

MOJA RODNA DOMOVINA – ŠESTOŠOLCI SODELUJEJO NA LITERARNEM NATEČAJU

Mentorica: Ema Sevšek

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Prijatelj živi v mojem življenju,
da me podpira in me spravi
v smeh.

Moj nasmeh je presrečen,
ko ga zagledam.
Biseri se mi zasvetijo
v očeh, kadar mislim nanj.

Prijatelj ni le beseda človeška ali poved!
Je veliko več kot si zamisliš lahko!

Tudi ti si moj prijatelj,
čeprav si druge vere in polti!
Pravi prijatelj ne gleda zunanost, le poslušaj,
kaj mu pravi toplo srce.

Juša Peček, 6. a

DOMOVINA

Domovina naša lepa,
z gorami obdana,
s soncem obsijana,
nudiš mi vse:
dom, hrano, šolanje, prijatelje.

Prijatelji pomemben del življenja so.
Brez tebe jih tu ne bi bilo.

Naravo lepo občudujem,
na poti skozi zeleni gozd
v sinje nebo pogledujem.
Slovenija, kako prijetno je,
ko te raziskujem –
tudi s prijatelji,
ki ne mislijo isto kot jaz in ti,
ki prišli od daleč so,
da srečo tu našli bi,
ki spoštujejo vrednote najine
in hvaležno skupaj ljubimo in
te občudujemo.

Maruša Česen, 6. b

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Tudi ti si moj prijatelj,
čeprav nimaš istih oči, telesa ali obraza,
čeprav prihajaš iz druge dežele
in imaš druge navade.

Tudi ti si moj prijatelj,
čeprav ne znaš plavati, drsati ali igrati
odbojke,
lahko si boljši pri pingpongu, košarki ali
kolesarstvu,
zgodovini ali naravoslovju,
še vedno si moj prijatelj.

Tudi ti si moj prijatelj,
čeprav imaš rad avokadov namaz
in poslušáš drugo glasbo kot jaz.

Tudi ti si moj prijatelj,
čeprav si drugačen,
to ni nič slabega,
saj vsak človek na svetu je drugačen po svoje
in prav zato tako dragocen.

Bor Novak, 6. a

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Prijatelj ni le tisti,
ki enako kot jaz misli.

Pomembno tudi ni,
da enake smo polti.

Pomembno je samo to,
da se podpiramo.

Tudi zaupanje dobrodošlo je,
saj z njim prijateljstvo kar vre.

Prijazni smo lahko, četudi
slab dan je bil zelo.

Pravi prijatelj je vedno z mano,
da se mu lahko naslonim na ramo.

Danes dva, jutri tri,
čez nekaj časa prijatelji smo vsi.

Iris Hartman, 6. a

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Ti moja domovina, prelepa si nocoj,
hvaležen sem ti,
da vodo pitno pijem nocoj.
V državah drugod podhranjenih veliko je,
borijo se za svojo živo pravico.

Mislijo, da borbo so izgubili, a
pomoč prišla iz drugih držav bo.
Tudi če si temne, rjave, črne polti,
če govoriš drug jezik
ali navado drugačno imaš,
v naši domovini sprejet boš tak.

Res, da drugačen si od nas, da si rjave polti
in da imaš zelene oči.
Vedi, da nisi begunec, tudi ne cigan,
si le človek, ki cilje in sanje imaš.

Res, da iz druge države si,
a reči si ne upaš,
da prijatelje želiš imeti,
ker bojiš se, da bi te obsojali,
kritizirali in zaničevali.
V šoli obsojali te ne bomo,
ker si človek tako kot jaz, on in mi,
tudi če drugačne si polti.

Vedno zaželen boš tukaj,
zato se ne boj,
mi smo s teboj.

Taja Mustar Usenik, 6. b

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Prijatelj živi v mojem življenju,
da me podpira in me spravi
v smeh.

Moj nasmeh je presrečen,
ko ga zagledam.
Biseri se mi zasvetijo
v očeh, kadar mislim nanj.

Prijatelj ni le beseda človeška ali poved!
Je veliko več kot si zamisliš lahko!

Tudi ti si moj prijatelj,
čeprav si druge vere in polti!
Pravi prijatelj ne gleda zunanost, le
poslušaj,
kaj mu pravi toplo srce.

Juša Peček, 6. a

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Prijatelj ni le tisti,
ki enako kot jaz misli.

Pomembno tudi ni,
da enake smo polti.

Pomembno je samo to,
da se podpiramo.

Tudi zaupanje dobrodošlo je,
saj z njim prijateljstvo kar vre.

Prijazni smo lahko, četudi
slab dan je bil zelo.

Pravi prijatelj je vedno z mano,
da se mu lahko naslonim na ramo.

Danes dva, jutri tri,
čez nekaj časa prijatelji smo vsi.

Iris Hartman, 6. a

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Ne zmerjaj ga,
saj veš, da ima ime,
predstavlja si,
da bi kdo tebi strl srce!

Vem, da je popolnoma
drugačen od nas,
a kapa še ne pomeni,
da nima las!

Prišel je iz dežele,
kjer se je mučil,
da tukaj v miru
lahko bi se učil.

Domovina mu je vseč
tisočkrat tako,
kot je tebi vseč
najdražje zlato!

Zato ga ne žali
tako kot prej,
in namesto tega
v oči ga poglej.

Videl boš,
da ni vse to,
kar je tebi
najbolj lepo.

Mohor Stare, 6. A

PRIPOVEDOVANJE IZ ZGODOVINE

Mentorica: Darja Bartolj

Po pripovedovanju babice: KMETJE V UPORU

V vasici Hočevje je bilo lepo jutro. Kmetje so na pašniku pasli ovce, koze in občasno tudi krave in konje. Nekega dne je grajski lovec ustrelil tri koze, jih odnesel v grad Čušperk in jih izročil svojemu grofu, ki so ga vsi klicali Čušperški grof. Kmetje so zahtevali odškodnino za poginule živali. Ker jim grof ni želel izplačati odškodnine, so se dogovorili, da bodo iskali pravico pri cesarici Mariji Tereziji na Dunaju. Zastopal jih je kmet Štenta, ki je znal brati in pisati. Cesarica je razsodila, da mora grof oddati devet hektarov pašnika v last osmih kmetov, ki so tožili grofijo. Ta zemlja je še vedno v lasti istih družin. Pašnik pa s je v tem času spremenil v gozd.

Včasih kmetje niso imeli pravice razpolagati zemljo. Graščaki so jim določili, kaj bodo sadili in sejali. Vedno so morali desetino pridelka oddati grajski gospodi – ne glede na to, kako skromen je bil pridelek. V gozdovih so divjad lahko lovili le gospodje. Kmetje pa so skrivaj nastavljali pasti in tko prišli do koščka mesa.

Rožle Starbek, 5. a

Po pripovedovanju očeta: BARIKADE

Moj dedek je delal v Cestnem podjetju Ljubljana, kjer je postavljaj barikade. Tam mimo so vozili tanki, ker je bila takrat vonja za osamosvojitve Slovenije. Nato se je nekega dne pripeljal kamion z vojaki. Rekli so mu, da so ga vpoklicali v vojsko. Tam naj bi v naselju Trzin ob reki postavili barikado. Ko pa je prišel v Trzin, so mu rekli, naj kar začne graditi. Gradili so in gradili. Ko so prišli tanki, niso mogli naprej. Nato so s tanki streljali, dokler se niso prebili skozi barikado. Vsi so se poskrili. Ko pa se je zmračilo, so vojaki napadli tank, ki je edini ostal, in ga po borbi tudi zavzeli. Tako so zjutraj lahko začeli delati barikado.

Rožle Starbek, 5. a

Po pripovedovanju dedka: ZGODOVINA

Moj pradedek je bil vojak v Avstro-Ogrski vojski dve leti in zajet na fronti v današnji Ukrajini, kjer je bil naslednja leta vojni ujetnik. Prvi spopadi proti ruskemu nasprotniku v Galiciji so terjali skoraj polovico moštva in častnikov slovenskega 17. pešpolka kranjskih Janezov, v naslednjih bojih je bilo v Avstro-Ogrski armadi več ranjenih vojakov, kot pa jih je stalo v bojnih vrstah. Tako je mnogo slovenskih vojakov padlo v rusko vojno ujetništvo. V njem je

bilo v letih vojne okoli 2,1 milijona vojakov Avstro-Ogrske vojske, vendar število slovenskih vojnih ujetnikov ni znano.

Slovenski vojni ujetniki so bili najprej razporejeni v taboriščih v ukrajinskem zaledju fronte. Z naraščanjem števila ujetnikov so nastajala nova taborišča v evropski Rusiji, v Sibiriji in v osrednji Aziji. Tja so potovali tudi več deset dni. V večini ujetniških taboriščih so vladale težke življenjske razmere, ujetniki so živeli v prenatrpanih barakah, vojašnicah, izpraznjenih šolah in drugih stavbah. Veljala so stroga pravila in urniki, gibanje je omejeno, preskrba s hrano, obleko in obutvijo je bila po večini zelo slaba. Ujetniško življenje so oteževale nenavadne podnebne razmere – ostre zime, hud mraz, velika vlaga in vročina v poletnih mesecih, zaradi slabih higienskih razmer so se širile epidemije kolere, tifusa, malarije. Vojni ujetniki so domov pisali le kratka pisma in dopisnice, od doma so prejeli denar in potrebščine. Slovenski vojni ujetniki so delali v rudnikih in na železnici, kjer so bile razmere zelo težke, delavniki pa dolgi od 12 do 18 ur. Številni so zaradi prenapolnjenih taborišč živeli in delali pri kmetih posestnikih, kjer je bil tudi praded, nekateri so z njimi navezali dobre odnose in se naučili tudi ruskega jezika, kar jim je olajšalo nadaljnje življenje v vojnem ujetništvu. Moj praded je bil s svojimi ujetniki pri bogatem ruskem grofu tri leta, kjer je opravljal kmečka dela. Grof je imel 24 parov konj in prav toliko orodja, namenjenega kmečkim opravilom. Orali so nepregledne površine polj za žito. V eno stran dvajset kilometrov. Praded je imel velikansko srečo, ker je bil pri poštenem grogu.

S separatnim mirom, sklenjenim v Brest Litovsku marca 1918, je bila razglašena amnestija za vojne ujetnike in za slovenske ujetnike je prišla težko pričakovana vrnitev domov. Vendar se je ded vrnil domov šele leta 1919. Ko je grof zaslutil, kaj se dogaja, je vsem svojim ujetnikom podaril konje, s katerimi so se prebili do Romunije, kjer so se lahko z vlakom vrnil v domovino. Vrnitev v domovino je bila za številne ujetnike nova boleča izkušnja, saj jih domači pogosto sploh niso več pričakovali. Mnogi so se vrnil po desetih letih in več. Poleg tega pa so se vrnil v novo državo in novo družbeno okolje, ki jim je bilo pogosto nenaklonjeno.

Nik Prhaj, 5. a

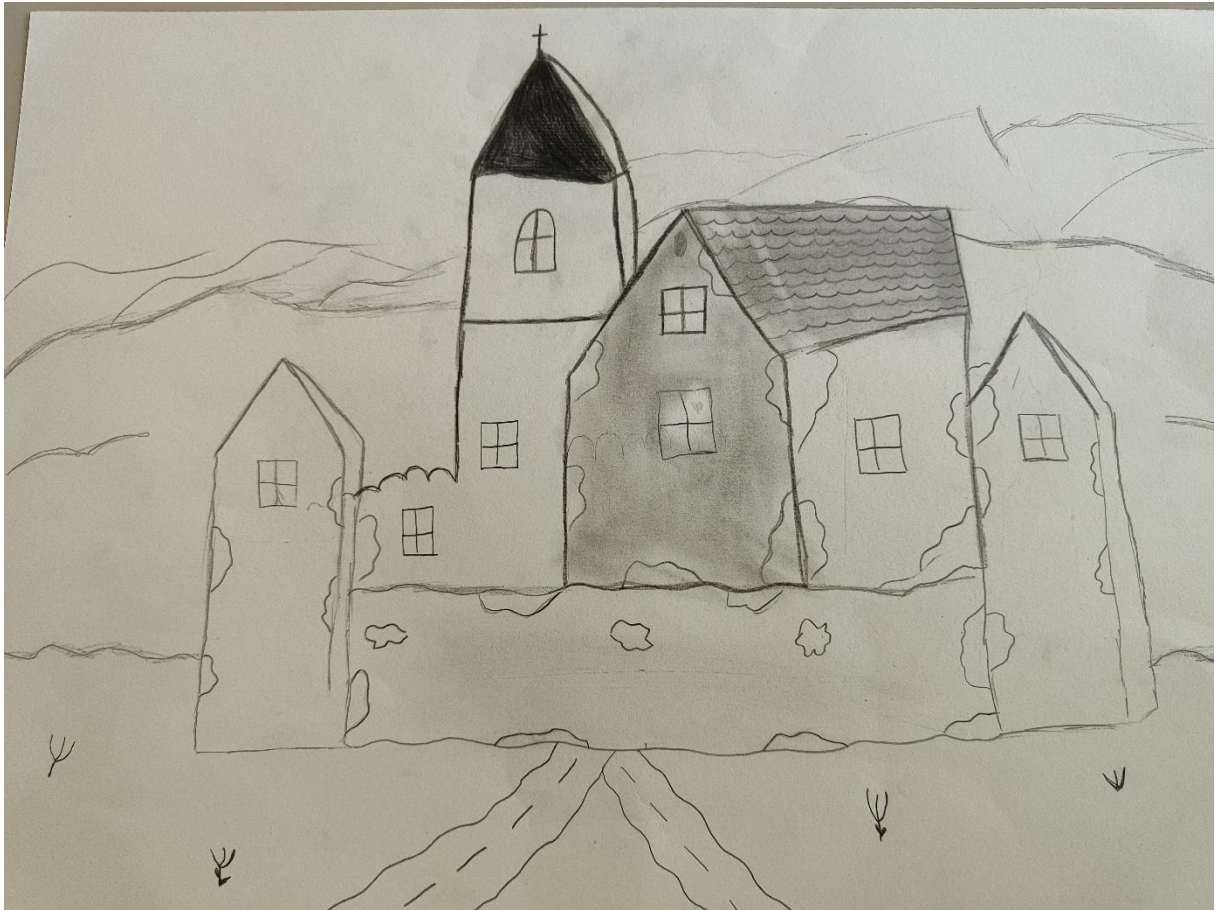
PROTITURŠKI TABORI

Nik Prhaj, 5. a

Lara Strnad, 5. a

Ajla Šakonjić, 5. a

PESMI

KOLESARSKI IZPIT

Opravili smo kolesarski izpit,
že je kolo z vseh strani razbit',
z njega se zelo kadi,
že letimo po snegu in ledu
in nas res nič ne ustavi.

Krmilo je naše krilo,
pedala pa so naša poganjala.
V prometu nesreča nikoli ne počiva,
že mi mama srajco šiva.

Avtor: Ažbe Pučelj, 5. a
Mentorica: Darja Bartolj

PESEM 5. a

Peti A najboljši je,
Ena krat ena, znamo vse.
Testov sicer ne maramo,
Odmore si kdaj podaljšamo.
Še dobro, da poletje je,
Ocene odmislimo zdaj vse.
Le kmalu spet se vidimo,
Copate, šolske obujemo
In šestarji postanemo.

Avtorica: Neli Babič, 5. a
Mentorica: Darja Bartolj

PRIJATELJSKA VEZA

Pravi prijatelj ni
nikoli odveč.

Pravi prijatelj ni
nikoli preveč.

Prijatelj je vedno pravi,
tudi pri kakšni zabavi,
ko sanja o tem,
kako lep je ta svet.

Ko noč se spusti
in luč zagori,
se pravi prijatelj
v temo spusti.

Še vedno sva skupaj,
a ne zelo blizu,
ko luč zagori,
se prijatelj v srcu zbudi.

Skupaj sva vedno.
Ko sva zdrava, vesela ali bolna.
Prijatelj ti vedno stoji ob strani,
zato pokliči v Safari.

Avtorica: Nika Mohar, 5. a
Mentorica: Darja Bartolj

DINOZAVRI

V šoli so dinozavri,
raptori in megazavri,
ko pa se dim razkadi,
se tiranozaver iz grma prikadi.

Dim se razplanti in
dinozaver v gobcu drži
že tri ljudi, to je slabo,
dinozavri so zopni
kot muhe in komarji.

Bežali smo med drevesa,
se skrili kot peresa,
ko pa tiranozaver prinori,
se v cipreso zakadi.

Tla zagrmijo in zabobnijo,
tiranozaver zbeži
in rešeni smo mi.

Avtor: Rožle Starberk
Mentorica: Darja Bartolj

EKO BRALNA ZNAČKA V PŠ STRUGE

EKO BRALNA ZNAČKA V 4. IN 5. RAZREDU

PETROV DOM

*Avtorji: učenci 5. razreda Struge
Mentorica: Mojca Pugelj*

PETROV DOM

*Avtorice: učenke 4. in 5. razreda Struge
Mentorica: Mojca Pugelj*

O ZAČARANI JELŠI

*Avtorji: učenci 5. razreda Struge
Mentorica: Mojca Pugelj*

GORI, GORI, SO NAS POKLICALI STRUŠKI GASILCI!

V petek, 14. 10. 2022, okoli 11.00 so v PŠ Struge prišli prostovoljni gasilci iz Strug in nas evakuirali na igrišče. Potekala je namreč evakuacijska vaja v mesecu požarne varnosti.

Mentorica: Mojca Pugelj

MIKLAVŽ OBISKAL UČENCE PŠ STRUGE

V nedeljo, 4. 12. 2022, ob 18.00 je učence PŠ Struge obiskal sveti Miklavž v spremstvu glasnika, parklja in dveh angelov. Med otroki je pogovor o prihajajočem dogodku tekel že en teden prej, pa še nekaj dni potem. To je bilo res nepozabno doživetje, ki nam bo vsem ostalo še kar nekaj časa v spominu.

Mentorica: Mojca Pugelj

SPOMIN NA FRANCETA PREŠERNA V PŠ STRUGE

O Vrba! srečna, draga vas domača,
kjer hiša mojega stoji očeta;
de b' uka žeja me iz tvojga sveta
speljala ne bila, goljfiiva kača!
(France Prešeren)

Preden smo zasluženno odšli na zimske počitnice, smo se v PŠ Struge spomnili našega največjega pesnika Franceta Prešerna in z njim povezanega kulturnega praznika.

V četrtek, 2. 2. 2023, je učence razredne stopnje obiskala knjižničarka Jasmina Mersel Šušteršič. S seboj je prinesla veliko knjig, učencem pa je doživeto, kot zna le ona, prebrala pesnitev Turjaška Rozamunda. Popeljala nas je v čas gradov in vitezov, za kar se ji zelo zahvaljujemo. Učenci so ustvarjali na temo kulturnega praznika in nastali izdelki so bili razstavljeni v knjižnici v Jakličevem domu.

Mentorice: Karmen Kljun, Andreja Polzelnik Marolt in Mojca Pugelj

PRIREDITEV OB MATERINSKEM DNEVU V PŠ STRUGE

*Le eno, edino jaz mam imam
in tega zaklada nikomur ne dam!*

V četrtek, 23. 3. 2023, smo v PŠ Struge pripravili prireditev ob materinskem dnevu.

Katarina Ramač – mamica učenca iz 5. razreda – je zapisala:

»Po treh letih je res prijalo nekaj takega. Bilo je čustveno, lepo in zabavno. Vsaka točka je bila zanimiva, nekaj posebnega. Otroci so bili dobro pripravljene in drugo leto si želim, da se zopet vidimo.«

Tanja Medved – mamica učenca 5. razreda je zapisala:

»Proslava ob materinskem dnevu, ki so jo pripravili učenci PŠ Struge s pomočjo učiteljic, je zagotovo vse nas prisotne popeljala v svet čudovitih občutkov. S svojo preprostostjo, igrivostjo in srčnostjo so dokazali, da je največja sreča v majhnih stvareh. Hvala za lep večer.«

Mirjam Struna – mamica učenke iz 7. razreda je zapisala:

»Bila sem zelo vesela, da je bila za materinski dan po treh letih zopet proslava. Vzdušje je bilo zelo praznično, otroci s svojimi nastopi in izdelki pa zelo prisrčni. Pohvala učiteljicam za lepo organizirano druženje.«

Mentorice: Karmen Kljun, Andreja Polzelnik Marolt in Mojca Pugelj

VESELO PUSTNO RAJANJE V STRUGAH

Da bo debela repa in korenje, mora biti na pustni dan veselo norenje. In kot se za pustni torek spodobi, so v PŠ Struge zjutraj prikorakale najrazličnejše maškare.

Mentorici: Karmen Kljun in Mojca Pugelj

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK V PŠ STRUGE

Obiskala nas je čebelarica, gospa Urška Pugelj, ki je predstavila delo čebelarja in marljivo delo čebel. Povedala nam je, da ima čebelarstvo v Sloveniji dolgotrajno tradicijo, čebela pa je simbol marljivosti, saj mora za 1 kg medu obleteti več milijonov cvetov. Za poučno predstavitev se čebelarici iskreno zahvaljujemo.

Seveda si brez legendarne pesmi Čebelar Lojzeta Slaka tega dne ne moremo predstavljati. Pesem so na harmonikah ubrano zaigrali učenci PŠ Struge. Za nastop so prejeli bučen aplavz.

Od cveta do cveta čbelica leta
in v čašicah sladkih nabira si med.
Po tem pa se zali marjetki zahvali
in reče veselo: »Takoj pridem spet!«
»Le pridi čebelca,« de cvetka marjetka,
»saj meda je sladkega poln moj cvet.«

(Janez Bitenc)

Mentorici: Karmen Kljun in Mojca Pugelj

ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA NA PŠ STRUGE

»Zemlja je kot lepa nevesta, ki za okras ne potrebuje draguljev,
ki jih je obdelal človek,
temveč je zadovoljna z zelenenjem svojih travnikov,
zlatim peskom svojih morskih obal in dragocenimi kamninami svojih planin.«
(Kahlil Gibran)

V četrtek, 27. 10. 2022, je na PŠ Struge potekala že tradicionalna akcija zbiranja starega papirja.

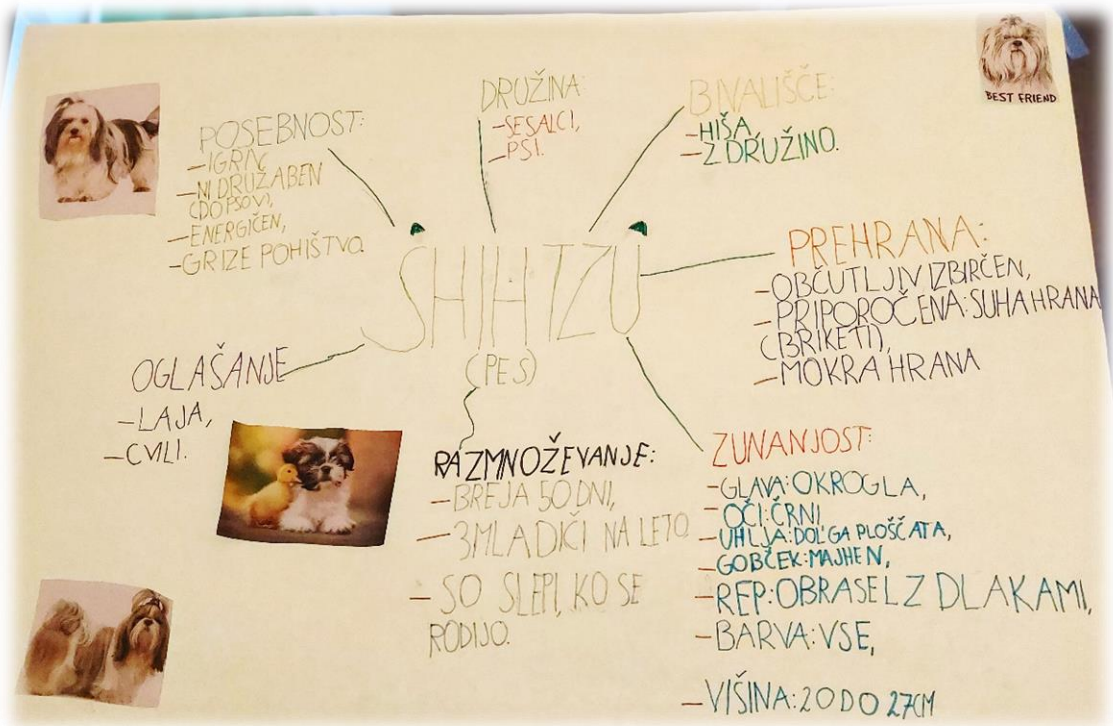
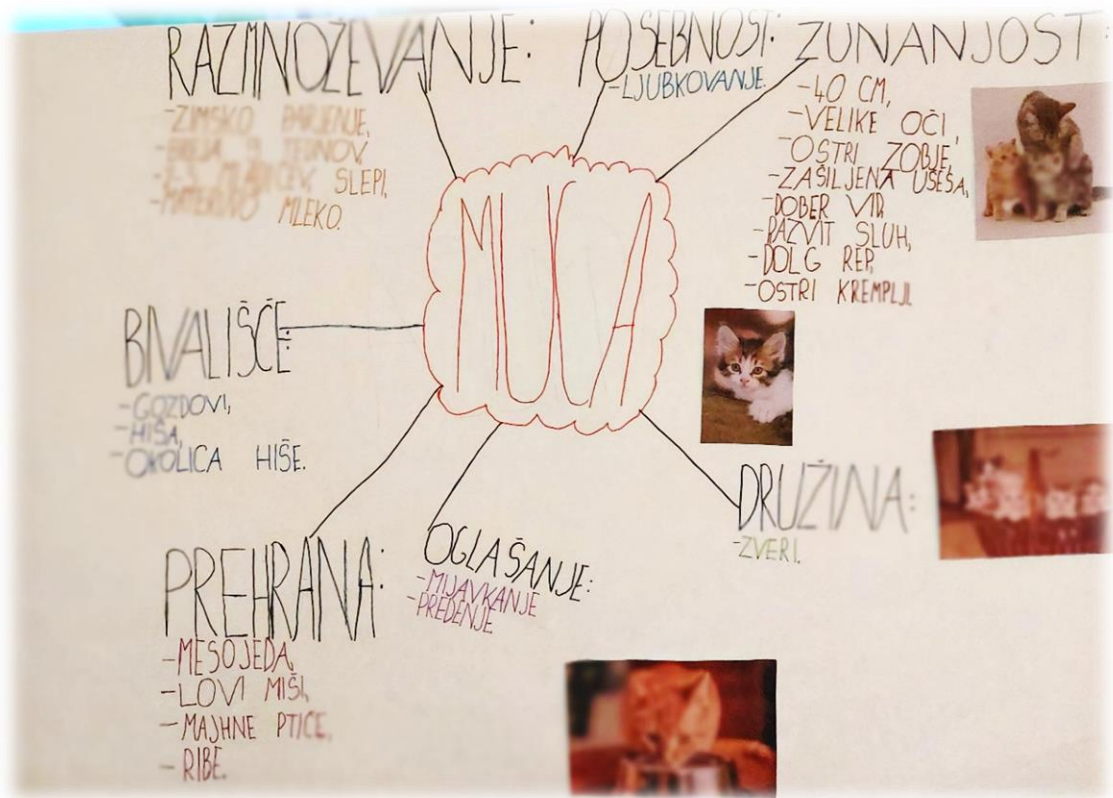
Kot vsako leto smo tudi letos sodelovali v akciji zbiranja starega papirja. Akcija je že dobro poznana in utečena, krajanji z učenci pridno polnimo kontejner. Letos smo zbrali 3100 kg papirja.

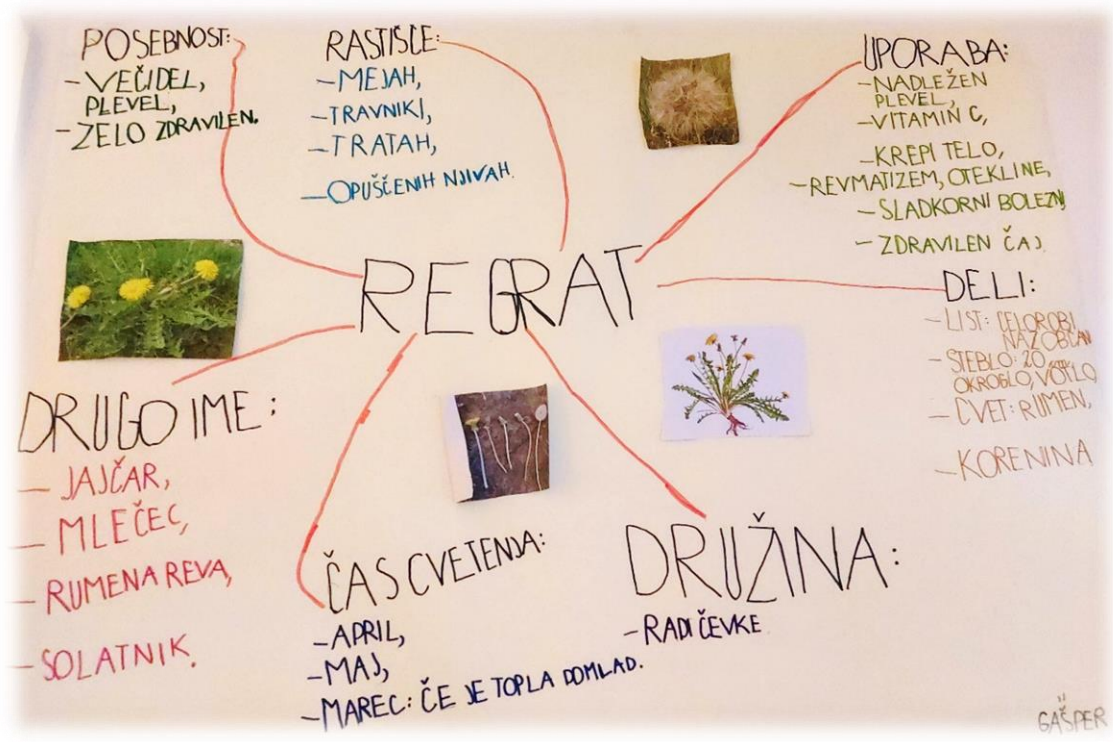

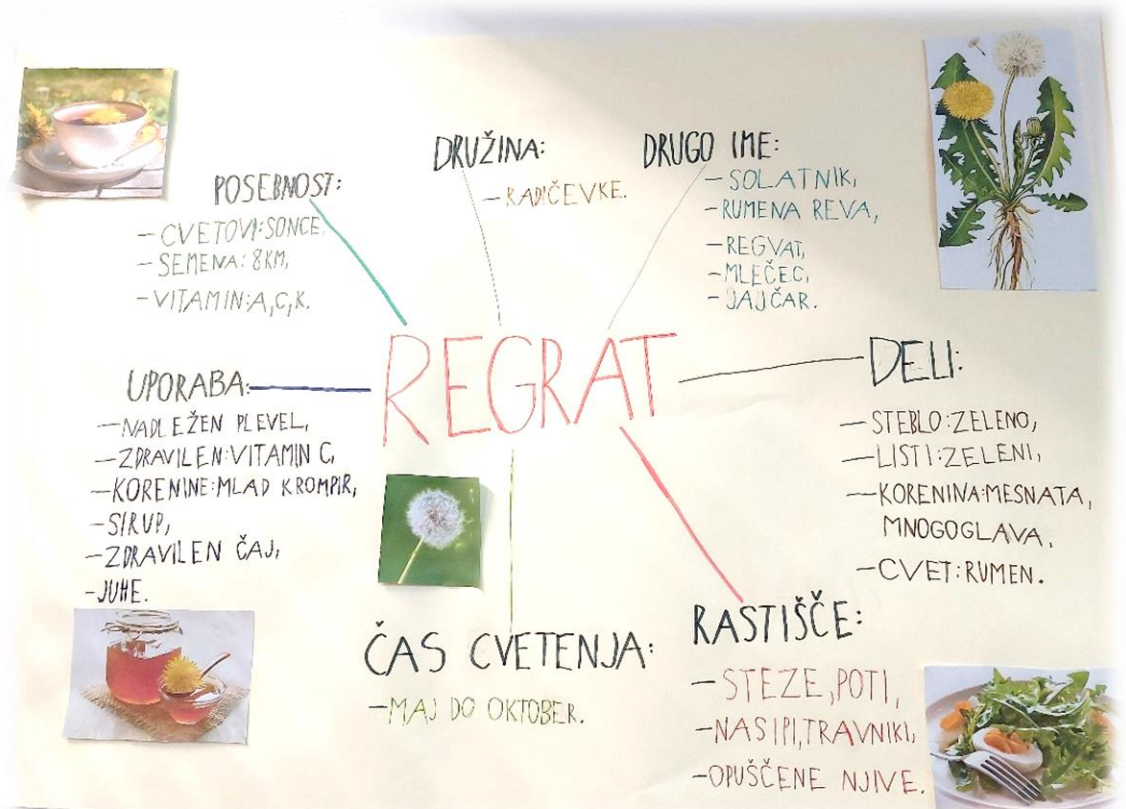
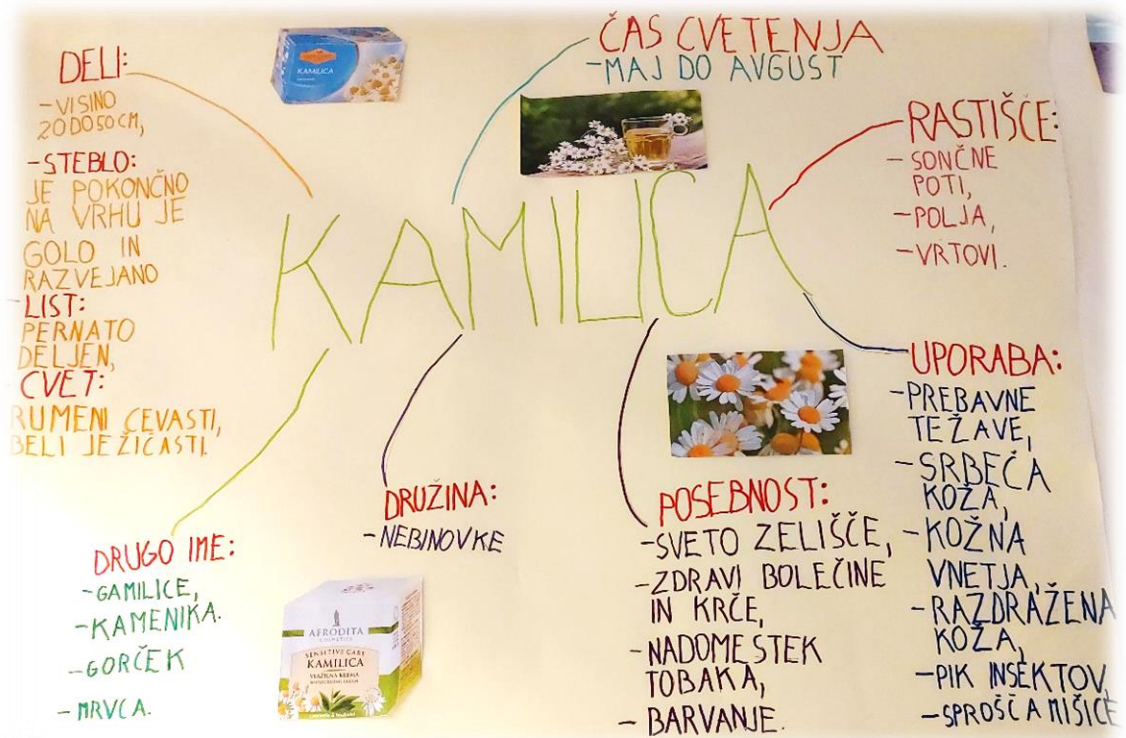
Mentorici: Mateja Javoršek in Mojca Pugelj

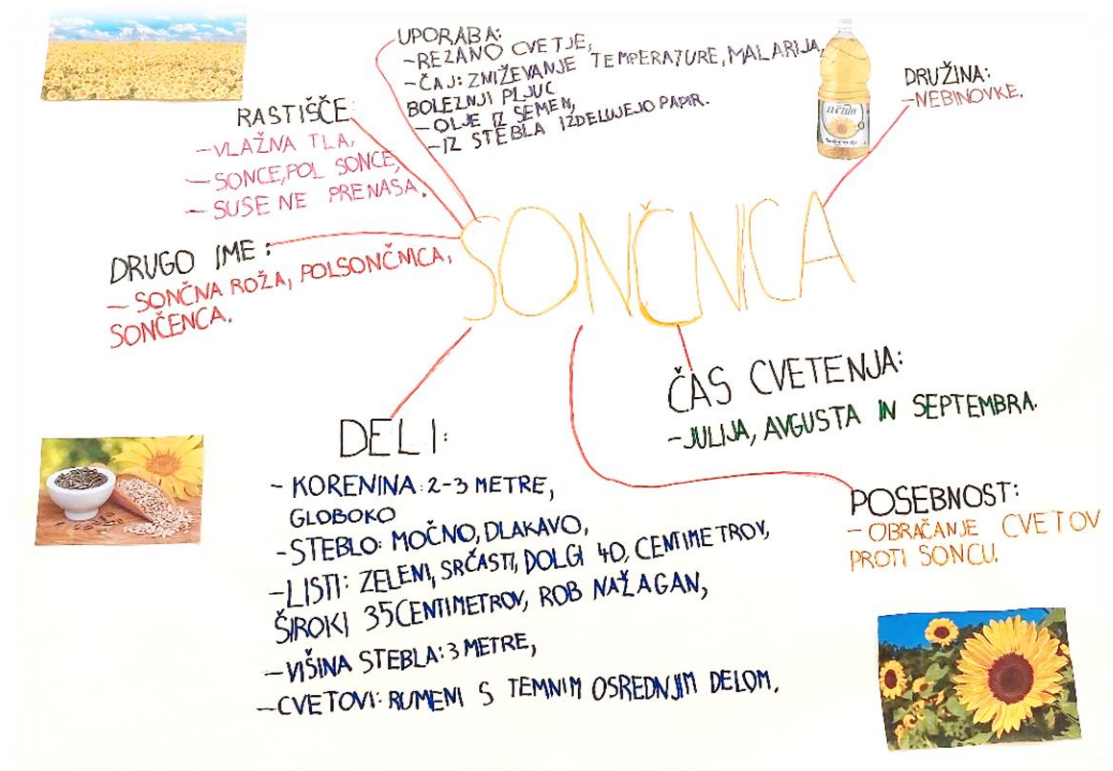
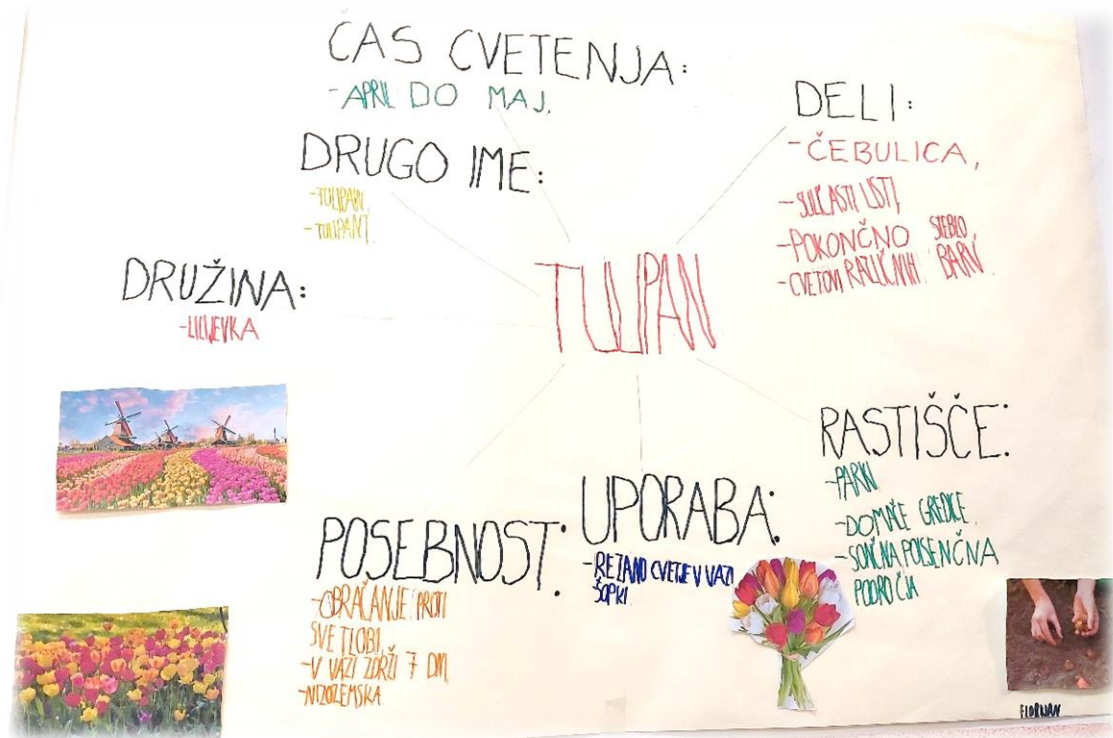
IZDELKI UČENCEV

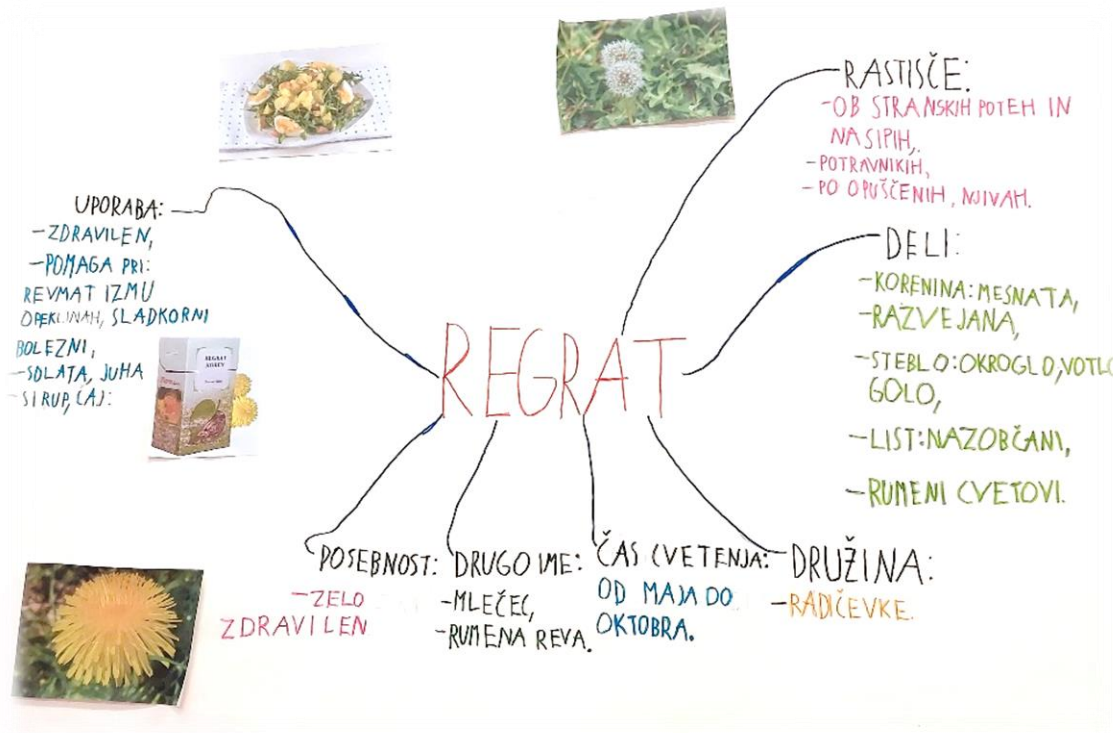

Mentorica: Mojca Puželj

VRTILJAK DEJAVNOSTI V OPB I. A, 5. A, B

Mentorici: Mojca Babič in Cvetka Košir

V šolskem letu 2022/23 se v oddelku podaljšanega bivanja dogajajo pisane ter zanimive dejavnosti. V oddelku je vključenih dvanajst učencev 1. a, štirje učenci 5. a in trije učenci 5. b. Vsakodnevno dan začnemo s sprostitveno dejavnostjo, pozdravom, občutenjem vsakega posameznika, njegovega počutja. Vsak/-a učenec/-ka

ima vedno možnost, da predstavi svoja doživetja, mnenje, občutke, hkrati pa se uri v poslušanju, sprejemanju drugih in drugačnih mnenj, pogledov, se ob tem krepi, raste in uči. Pogosto so v tem delu vključene ritmične, glasbene, gibalne in govorne aktivnosti.

Kosilo je zelo pomemben del dnevne rutine, saj ob tem razvijamo mnoge vrednote, kot so strpnost, odgovornost, spoštovanje, sodelovanje. Poskrbimo za higieno rok, za kulturo in bonton pri hranjenju, primerno uporabo pribora, primerno glasnost, prijazen odnos do sošolcev. Pri kosilu vzamemo toliko hrane, kolikor mislimo, da jo bomo pojedli, poudarek dajemo zdravi prehrani ter

vedno skrbno pospravimo za seboj.

Uvod v samostojno učenje in domačo nalogo je vsakodnevna pravljica ali zgodba, ki jo bere učiteljica, spremljevalka ali učenci/-ke 5. razreda ter je tematsko izbrana v šolski ali krajevni knjižnici, pogosto pa na pobudo bralno literaturo prinesejo v šolo tudi učenci sami. Poslušanje pravljič učence umiri, jim omogoča ustvarjanje domišljjskih slik. S tem imajo učenci možnost treniranja možganov, grajenja občutka realnosti, logičnega mišljenja in ustvarjalnosti. Tilka Jamnik pravi, da junaki, situacije in čudeži v pravljičah otroka svojevrstno pripravljajo na svet in življenje.

Samostojno učenje je dejavnost, pri kateri se otroci učijo samostojnosti, se zavejo pomembnosti priprave za naslednji dan, napišejo domačo nalogo, zaključijo dopoldansko delo. Učenci znanje, ki ga pridobijo pri pouku, lahko še dodatno utrdijo, pri tem pa se postopoma viša stopnja njihove samostojnosti. V oddelku podaljšane bivanja je vključen tudi slep deček. Otroku pri opravljanju domače naloge nudiva miren prostor, kjer lažje in bolj zbrano opravlja zastavljene naloge. Rad se vključi v različne skupinske dejavnosti, ki jih pripravi učiteljica, in jih s pomočjo spremljevalke in ostalih učencev tudi opravi. Kot rečeno, so v podaljšano bivanje vključeni tudi učenci višjih razredov, ki so s slepim dečkom vzpostavili zelo lep odnos, do njega pa čutijo določeno odgovornost in se vedno radi ponudijo za spremstvo do jedilnice ali pomoč pri opravljanju domače naloge ali ostalih dejavnosti. Na ta način slep učenec pridobi

veliko samozavesti, novih prijateljskih vezi in se v razredu počuti zares sprejetega. Rad vidi, če nalogo opravlja samostojno ali s pomočjo vrstnikov, medtem pa se lahko njegova spremljevalka posveti tudi ostalim otrokom, ki pri opravljanju domače naloge ali učenju potrebujejo dodatno pomoč. Tako v podaljšanem bivanju z učiteljico omogočiva, da res vsi otroci dobijo pomoč in podporo, ki jo potrebujejo skozi celo šolsko leto, in jim tako olajšava vsaj manjši del njihovih obveznosti.

To je idealno okolje za sprejemanje drugačnosti in sobivanja, pri čemer imata spremljevalka slepega dečka in učiteljica izredno pomembno vlogo in nalogo, saj so skupne ure v podaljšanem bivanju priložnost tudi za neformalne pogovore o dogajanju v razredu, počutju posameznih učencev in morebitnih konfliktih. Zavedamo se, da je osnova za dobro počutje učencev v OPP varno okolje in sprejetost. Učiteljica in spremljevalka otroka s posebnimi potrebami k vsem učencem pristopava individualno, če je potrebno, nudiva dodatno razlago ter omogočava posebne prilagoditve.

Likovno, plesno in glasbeno ustvarjanje, družabne igre ter druge igre po različnih kotičkih predstavljajo zanimivo učno okolje, ki se pogosto oblikuje na pobudo otrok, kjer zaživijo domišljija, spontana igra vlog, paleta različnih zgodb, pesmi, doživetij in igre ...

Veseli in hvaležni smo, da lahko koristimo del vrtčevskega igrišča in gozdček. Naravno okolje – še posebej gozd – je prostor, ki je izredno gibalno stimulativen in otrokom daje neizmerne možnosti in spodbude za zdrav in celostni gibalni, socialno-čustveni in intelektualni razvoj. Raziskovanje, gibanje in igro poskušamo dnevno vnašati v delo OPP.

»Rad bi verjel, da je največji učiteljev uspeh, ko se dotakne otrokovega srca; to doživetje je vsakokrat enkratno.« Frosty Troy

USTVARJALNOST UČENCEV V OPB

Mentorici: Cvetka Košir in Mojca Babič

Žoga ne jezi se, OPB

Zimsko ustvarjanje z barvami na steklo, OPB

Vsakodnevno gibanje, OPB

Slikanje na steklo, OPB

Ustvarjanje iz naravnih materialov, OPB

Ustvarjanje iz papirja, OPB

Vsakodnevno gibanje na prostem, OPB

OPB ima talent

Pustne šeme OPB

OPB ima talent.

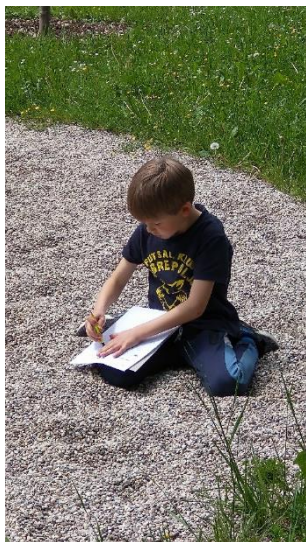
Restavracija v gozdičku OPB

Opazujemo, poslušamo, vonjamo in beležimo,
OPB

Opazujemo, poslušamo, vonjamo in beležimo,
OPB

Opazujemo, poslušamo, vonjamo in beležimo,
OPB

Oblikovanje iz naravnih materialov, OPB

Oblikovanje iz slanega testa, OPB

Oblikovanje iz slanega testa, OPB

Oblikovanje iz papirja, OPB

Leġo kotiček, OPB

Mehanična delavnica, OPB

Igra v gozdčku, OPB

Naravno gibanje v gozdčku, OPB

Gibanje s padalom, OPB

Gibanje s padalom gobica, OPB

Gibalno-družabne igre – Žoga ne jezi se, OPB

Igra v gozdčku, OPB

Domača naloga, OPB

Domača naloga, OPB

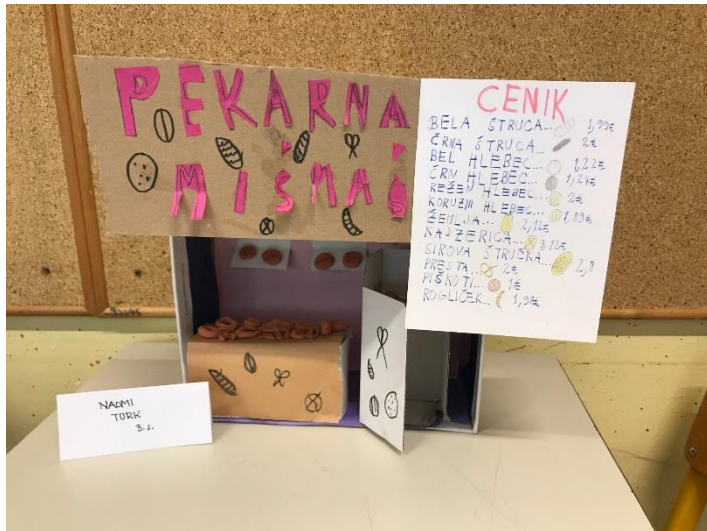
Družabne igre, OPB

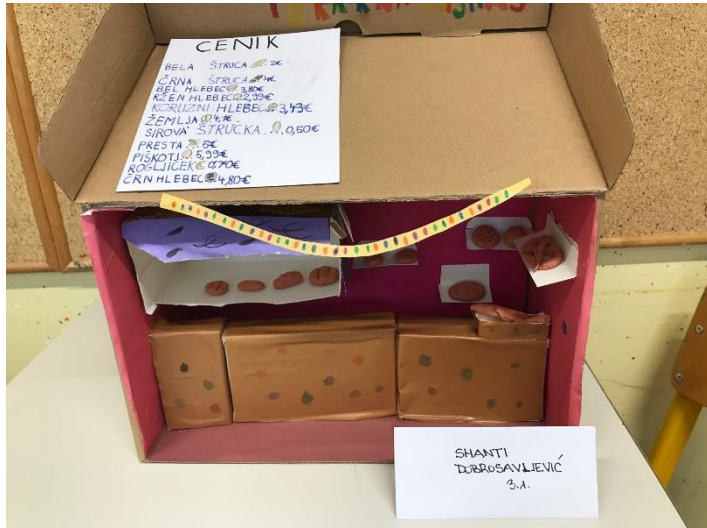
Fine talne igre, OPB

NAŠE USTVARJANJE V LETU 2023 —

3. RAZRED VIDEM

Avtorica: Naomi Turk
Mentorica: Mateja Hočevar

Avtor: Shanti Dobrosavljević
Mentorica: Mateja Hočevar

Avtorica: Sofia Heybal
Mentorica: Mateja Hočevar

Avtorica: Patricija Kramar
Mentorica: Mateja Hočevar

Avtor: Lan Jakob Jamnik
Mentorica: Matejka Hočevar

MOJA RODNA DOMOVINA – SEDMOŠOLCI SODELUJEJO NA LITERARNEM NATEČAJU

Mentorica: Polona Otoničar Pajk

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

V začetku sem bila sama in osamljena gospa.
Potem je v moj dom vstopila mala želvica.
Bila je majhna kot bombon,
saj je bila mladiček.

Čez dve leti se ji pridruži še mala muca Kiki.
prehitro je od doma šla,
podporo je od nas dobila.

Čez leta tri pridruži se še Tačka,
ta mala zvita mačka.
Rada k meni pride
in mi potem uide.

Obe sta mali mucii,
norita kakor mulci.
In to sta moji mucii,
ki se radi lovita.

Petra Mihelič

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Prijatelj je kot sonce, ki pride gor na plan,
ki posveti ti v dan, ki ni prav obsijan.
Ko prideš prvič v šolo, doma drži pesti,
da ko vidiš ga po šoli, poliže ti dlani.
Z njim hodiš na sprehode, ga hraniš in skrbiš;
da ne bi imel nadloge v srcu, si želiš.
»Tudi ti si moj prijatelj,« mu iskreno govoriš,
čeprav veš, da tvoj prijatelj ne ve, kaj si želiš.
Ko težko ti je, te pazi; ko vesel si, se smeji,
tako čez dolgo to življenje srce ti podari.
Čeprav veš, da vse ni večno, prehitro se zgodi,
poti več nista pravi, ne vidiš več smeri.
Še zadnjič ga objameš, srce te zaboli.
tvoj mali kuža Muri zaključil je poti.
»Tudi ti si moj prijatelj,« v nebo razburjen zakričiš,
le še v srcu ti ostane spomin na sladke stare dni.

Alja Lenarčič

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Bil sem četrtošolec, ko je učiteljica zamišljeno povedala, da bomo dobili še enega sošolca. Nisem bil prav navdušen. Že tako nas je bilo v razredu 30. »A dobili bomo še enega,« sem si mislil. Čez en teden smo dobili novega učenca; bil je Kolumbijec ter temne polti.

Ob prihodu novega sošolca pred tablo se je iz tišine v razredu razlegel nadležno-histeričen krohot. Smejali so se mu zaradi temne polti in večjih ustnic. Ko pa je spregovoril, so se nekateri fantje dušili zaradi smejanja. Le jaz se nisem smejal. Vedel sem, da takšni ljudje obstajajo in da z njimi ni nič narobe, da niso nič manj vredni kot mi in da jih treba spoštovati kot vse druge. O tem smo se s starši doma večkrat pogovarjali. »Poveličevanju določene rase pravimo rasizem,« pa smo se učili pri pouku. »In jaz nisem rasist,« sem si rekel. Kolumbijec se mi je zasmilil.

V času odmora sem previdno stopil do novega sošolca ter ga previdno vprašal: »Ali si dobro?« Odgovoril je, a nisem razumel kaj, saj ni govoril slovensko. Predstavil se mi je v angleščini. Po licih so mu polzele solze.

Mark Repina

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Prijatelj moj si bil,
a si me zapustil.
Ko padel si na tla,
sem smejal se ha ha ha.

Potem pa vidim te,
kako zdaj smeješ se,
sem vedel,
da lahko slabo zelo bi bilo.

Ko prišel sem v vas,
sem videl, da je še čas.
In kupil sem si med
ter videl, da je red.

Ko gledal sem poredno,
sem slutil,
da za vedno zapustil me boš ti
in rekel, da mere ni.

Ko vidim te zvedavo,
takoj izvem prevaro,
vesel sem za oba
in smejem se ha ha ha.

Žan Darolt

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Ti majhna kepica puha,
mehka, topla, od veselja kar žariš.

Kako si tukaj se znašel,
zgodba prežalostna je,
ker tvoj prejšnji lastnik te zapustil je.

A zdaj si tu pri meni,
na toplem in na varnem,
kjer dobro se ti godi.

Moj dragi zajček Rudolf,
rad te imam še bolj kot ti mene.

Filip Blatnik

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Nekoč sem šel v picerijo, kjer sem spoznal otroka, ki je bil druge rase. Postala sva prijatelja in dal mi je svojo telefonsko številko. Velikokrat sva se videla, igrala nogomet in košarko, hodila na zabave in pijače. Pomaгал mi je pri učenju, jaz pa njemu pri izgovarjavi slovenskega jezika. Ostala sva dobra prijatelja.

Aleksej Starina

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Prijatelji so različni. Lahko so izmišljeni, lahko so živali ali pa ljudje. Vsi imamo prijatelje in vsi so različni. Moji prijatelji so živali. So edini pravi prijatelji, ki ti nikoli ne bodo storili ničesar žalega. Ob tebi bodo, ko ti bo najhuje.

Svoji psički zaupam vse. Pogovarjam se z njo, četudi vem, da me morda sploh ne razume in mi ne more odgovoriti. Imam tudi veliko drugih prijateljev. Jaz in moja prijateljica Zoja sva prijateljici že tri leta. Med seboj se spodbujava in si dajeva nasvete. Imam pa tudi prijatelje, ki pridejo in gredo, ampak se na to ne oziram.

Z mojo psičko sva in bova ostali prijateljici za vedno in to šteje. Pravi prijatelji ostanejo in nikoli ne odidejo.

Larisa Založnik

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Moj najboljši prijatelj je moj pes. Z njim se igram vsak dan zjutraj in popoldne.

Mojemu psu je ime Charlie. Najina najljubša igra je vlečenje vrvi. Velikokrat, ko vlečeva vrv, me premaga. Vsak dan zjutraj in zvečer ga peljem na sprehod. Vsak dan ga nahranim, češem, božam, mu dam priboljšek, če je priden ali pa naredi kakšen trik. Velikokrat sva se skupaj poškodovala, velikokrat mi je rešil življenje in jaz njemu. Enkrat pa je mojega psa skoraj zbil avto.

To so najine dogodivščine. Hvala za branje.

Gabriel Usenik

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

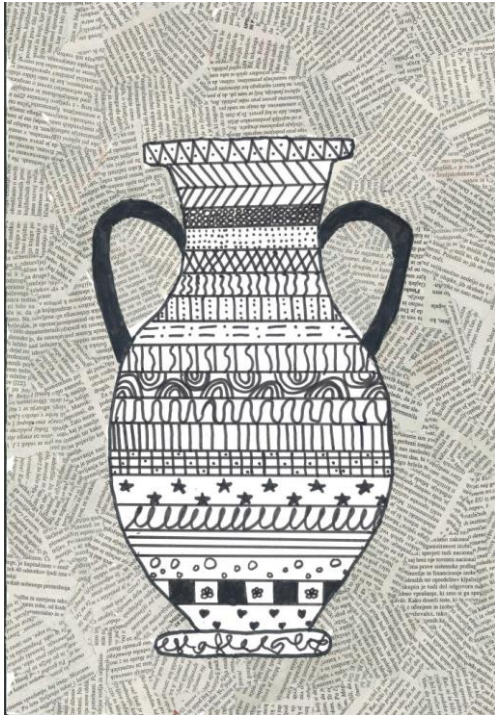
Že odkar pomnim, so moji najboljši prijatelji psi. Z njimi vedno ustvarjam nove spomine in pišem zgodbe prijateljstva.

Imela sem že dva psa. Ime jima je bilo Sig in Bučka. Posebej po Sigini smrti pa sem si želela še enega kužka. In v zadnjih štirinajstih dneh se mi je to uresničilo.

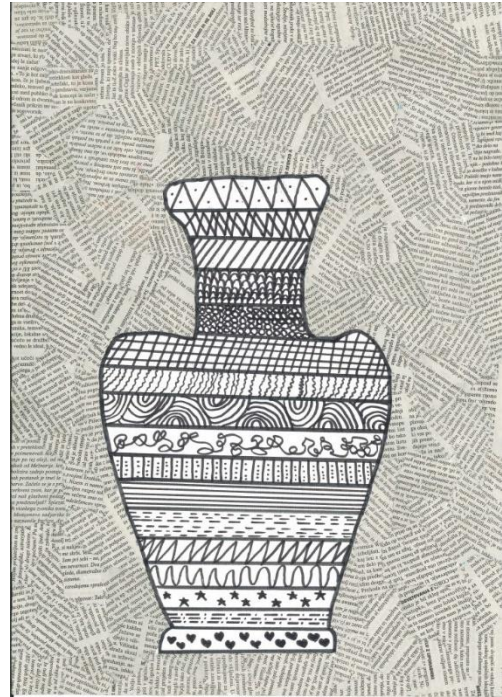
Prejšnji teden smo z družino na spletu opazili, da so v zavetišče prišli mladički. Poslali smo posvojitveni obrazec in čakali. V nekaj dneh je mamica dobila sporočilo, da jo bodo poklicali. Nestrpno smo čakali na klic. Končno se je zgodilo! Ko so poklicali iz zavetišča, so povedali, da bomo posvojili enega od mladičev. Ko sem slišala veselo novico, sem kar zasijala. V glavi sem si predstavljala, kako bo, ko bomo dobili novega družinskega člana. Zdaj vem, da bo nova psička zagotovo ustvarila novo prijateljsko vez z mano, in komaj čakam, da se spoznava.

Prepričana sem, da se bova dobro razumeli. Pes je namreč človekov najboljši prijatelj. Vedno mu stoji ob strani ne glede na vse.

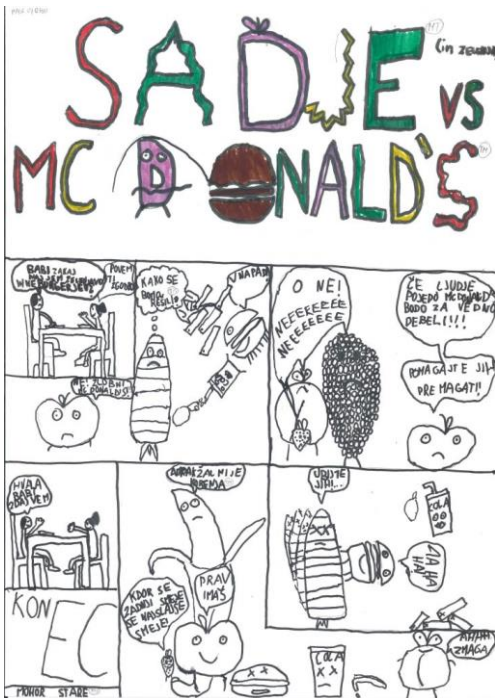
Nadja Mostar

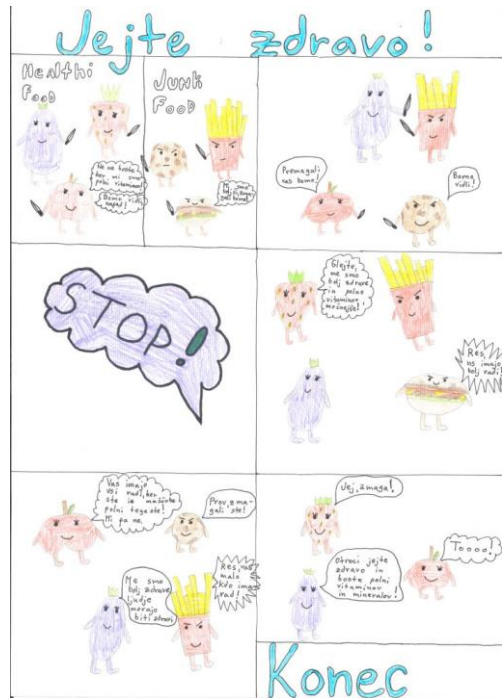
Nina Nose, 6. a

Nina Kaplan, 6. a

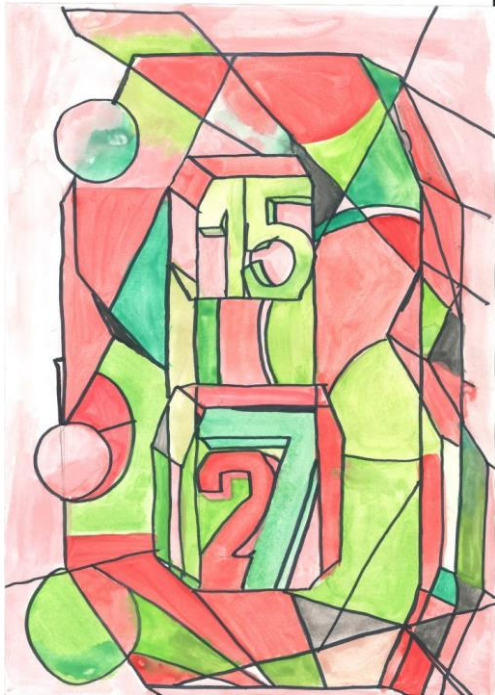

Mohor Stare, 6. a

Adelina Hukić, 6. a

Mentorica vseh izdelkov na tej strani je Veronika Vrankar.

Zala Marolt, 7. a

Nejc Čmrlec, 7. a

Maj Dlacuh, 7. a

Žana Groznik, 7. a

Mentorica vseh izdelkov na tej strani je Veronika Vrancar.

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ¹

Moj prijatelj Taj je na poti domov srečal psa, ki ga je nekdo zavrnel. Nekaj časa ga je gledal, a se je odločil, da ga bo vzel k sebi domov. Doma je kužka oprhal in ga nahranil. Na nekaj ur ga je peljal na sprehod in se z njim igral v parku. Taja v šoli niso imeli prav vsi radi, saj je bil odličnjak in so ga zmerjali z besedo piflar. Komaj je čakal, da bo odzvonila zadnja ura, da se bo lahko odpravil domov k svojemu najboljšemu prijatelju. Ko je prišel domov, ga je bil pes neizmerno vesel.

Nekega dopoldneva v času pouka so se Tajju na igrišču približevali njegovi sovražniki oziroma prijatelji, ki Taja ne marajo. Pes je začutil njegov strah in hitro odhitel od doma. Ko je prišel do igrišča, so nesramni prijatelji že začeli zbadati Taja in se mu z žaljivimi besedami približevali.

Pes je skočil na fante in popadali so kot domine. S Tajem sta hitro stekla z igrišča. Tako je Taj vedel, kdo je njegov res pravi prijatelj.

Neža Zabukovec

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Nekega dne mi je prijatelj povedal, kaj je sanjal. Rekel je, da so njegove sanje zelo zanimive. Sanjal je, da je imel najboljšega prijatelja in da je bil ta prijatelj popoln – tak, kot si ga je vedno želel. Odšla sta v park in se igrala. Nato sta se odpravila domov in se igrala skrivalnice. Minilo je nekaj časa in nista se našla. Prišel je neznanec in želel ukrasti enega od prijateljev. Prijatelj je začel vpiti in se jokati. Drugi prijatelj je pritekel do njega in ga rešil. Prijateljka sta si rekla, da se nikoli ne bosta zapustila.

Sanje mojega prijatelja so mi povedale, da je najboljši prijatelj popoln v vsakem pogledu.

Neja Nose

---

¹ Mentorica vseh izdelkov do konca Čačke je Polona Otoničar Pajk.

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Ob prihodu v prvi razred nisem poznal nikogar razen sestrične Alje. To pa zato, ker sem moral hoditi v vrtec v drugi kraj, kot so hodili moji sošolci – v Kompolje. Ko sem prišel na Videm, sem se počutil zelo osamljenega. Tako sem se počutil, ker so se vsi družili razen mene.

Čez čas sem se z drugimi več pogovarjal in sem dobil štiri najboljše prijatelje: Martina, Nejca, Filipa in Žana. Skupaj smo se ves čas igrali, delali naloge ... Vseh pet članov naše prijateljske ekipe se je spoprijateljilo tudi z dekleti. Tako smo postali prijatelji in ostali to do danes. Ko so prišli k nam še učenci iz Kompolj, smo tudi njih lepo sprejeli in se z njimi spoprijateljili.

Konec dober – vse dobro. Tako sem spoznal, da so vsi moji prijatelji.

Erik Ahačevčič

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Bil je dolgočasen dan v Ameriki. Jaz, Shiney, Montv in Max smo šli v McDonald's. Naročili smo hamburgerje in sladoled. Smo najboljši prijatelji. Ko smo odšli domov, smo si ogledali film in se dolgočasili. Družimo pa se vsak dan, posebej sedaj med poletnimi počitnicami. Spat hodimo ob polnoči, saj radi igrani igrice. Živimo brez staršev. Imamo tri pse, tri mačke in tri ostale stvari. Danes je zmanjkalo elektrike. Šli smo spat.

Mi smo prijatelji. Vedno bomo prijatelji.

Hana Cimperman

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Prijatelji. Nekateri lahko dobijo prijatelje. Nekateri pa težko. Jim boš všeč? Jim ne boš všeč? Težka vprašanja. Zato imajo nekateri živali kot prijateljice (npr. mačka, pes) ali pa si jih izmislijo.

Jaz imam veliko prijateljev, vendar niso poleg mene. Odraščala sem z izmišljeno prijateljico. Stara je bila tri leta – kot jaz. Ime ji je bilo Estrella, ampak zame je bila »Star« – Zvezda. Bila je majhna, imela je lepe rjave lase in zelene oči. Rada je pela, ko sem jaz spala. Imela je muco po imenu Rose. Vsak dan sem se z njo pogovarjala. Morda je bilo to čudno mojim staršem, a meni ne. Bila je zvezda mojega sveta, njen glas je bil kot angelov. Ko sem zrasla, je nisem več videla. Ne vem, kje je Estrella sedaj, vendar upam, da jo bom spet videla kot zvezdo na nebu.

Resda nekateri mislijo, da je imeti izmišljenega prijatelja čudno. Jaz pa menim, da je to kreativnost, saj je lepo imeti prijatelja, ki je vsak dan poleg tebe in zaradi tega nikoli nisi sam.

Dilica Živković

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Lani sem izgubila morskega prašička. Ime mu je bilo Jemi, stara je bila šest let. Z mano je bila od prvega razreda. Vedno sem z njo preživela cela poletja. Skupaj sva se sončili na jutranjem še ne tako močnem soncu. Jemi je hodila po travi, jaz pa sem poleg nje lizala sladoleđ. Ali pa je Jemi ležala na travi, jaz pa brala knjigo. Na njo sem se vedno zanesla; kadar sem bila žalostna, me je potolažila. Bila je moja najboljša prijateljica. Te skupne vezi sva najbolj stkali med koronavirusom, ki je omejil stike. Njena smrt me je zelo prizadela, saj brez nje ni bilo nič več tako kot prej. Velikokrat sem potočila solze. Zelo sem jo pogrešala.

Bližal se je moj dvanajsti rojstni dan. Vzdušje pa je bilo nenavadno. Vedela sem, da se okoli mene nekaj plete. Moj bratranec me je spraševal, kakšne pasme morski prašiček mi je všeč in kakšnega spola bi si želela. Začela sem sumiti, da bi lahko bilo moje darilo morski prašiček. Po eni strani me je to razveselilo, po drugi pa se nisem želela zares posloviti od Jemi. Zdelo se mi je prehitro, nisem želela, da bi zdaj Jemi zamenjala tako zgodaj z novim prašičkom.

Nekaj dni pred rojstnim dnem mi je prijateljica Žana namigovala, kaj bom dobila, a še nisem bila prepričana o tem. Prišel je moj rojstni dan. Moj brat me je odpeljal v garažo, kar naenkrat so vsi prisotni vzkliknili: »Vse najboljše!« Zagledala sem dva drobižka v kletki. Bila sta morska prašička. Dobila sem solzne oči od veselja, takoj sem ju vzljubila. Zdaj skupaj preživljamo skupen čas. Sedaj imam novi dve prijateljici. Res sem hvaležna za njiju in neskončno ju imam rada.

Živali so kot ljudje; čeprav jih ne razumemo, nam pomagajo v težkih trenutkih. Pričarajo ti smeh na obraz v še tako temnih dneh.

Ana Čarman

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Prijatelj. Kdo pravzaprav je prijatelj? Ko slišim besedo prijatelj, pomislim na osebo, žival, ki mi nudi podporo in me razume. Največkrat pa pomislim predvsem na svojo družino. Za mnoge ljudi, ki jih poznam, je prijatelj nekdo, ki mu lahko zaupajo, in nekdo, ki mu povedo vse skrivnosti in tegobe.

Zame pa je prijatelj v številnih pogledih nekdo, ki te podpira v vseh tvojih odločitvah in ti stoji ob strani ne glede na mnenja in pripombe drugih. Zakaj pa največkrat ob besedi prijatelj pomislim na družino? Na družino pomislim zato, ker menim in vem, da je družina nekdo, ki nas res ne bo nikoli pustil na cedilu. Družina je pravzaprav tista, ki za moje pojme izpolnjuje vse, kar pravi prijatelj mora biti. Seveda pa za prijatelja ni nujno, da govorimo o osebi. To je lahko tudi hišni ljubljencek. Moja najboljša prijateljica je bila dolgo psička po imenu Kala. Na žalost je pred kratkim zapustila ta svet, kar me je zelo prizadelo. Z njo sem zelo rada preživljala svoj prosti čas. Na najinih sprehodih nama nikoli ni bilo dolgčas. Včasih sem se z njo celo pogovarjala o svojem življenju, kar mi je včasih res prišlo prav. Zdaj, ko je ni več, mi je pogosto dolgčas, vendar upam, da ji je tam – kjer koli že je – dobro.

Ko oseba ali žival odide iz našega življenja, nam je zelo težko. Še posebej, če smo z njo preživeli veliko časa in smo na njo gledali kot na prijatelja.

Maja Jančar

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Nekoč je živel fant Martin, ki ni imel prijateljev. Zelo se je dolgočasil in zato je nagajal sošolcem. Nato pa je prišel deček A.

Martin je menil, da bosta postala prijatelja. Nekaj časa je kazalo, da se bo to uresničilo, potem pa se je nekega dne A začel iz Martina norčevati. To se je nadaljevalo. Vsak dan je bilo huje. Dečku A se je vsak dan pridružilo več sošolcev. Vedno so ga zafrkavali ali tepli. Vse je vedno povedal staršem, starši pa učiteljem, vendar se ni nič spremenilo, bilo je celo huje. Ko pa je nekoč Martin že mislil, da bo doživel živčni zlom, je spoznal Rožleta. Z njim in njegovim bratom Ambrožem so postali veliki prijatelji. Počasi je šlo vse na bolje.

Za Martina se je vse dobro izšlo. Pridobil si je celo več prijateljev.

Martin Cimerman

TUDI TI SI MOJ PRIJATELJ

Živjo! Sem Kiara. Prihajam iz Dobropolja. Stara sem dvanajst let. Pripovedovala vam bom o tem, kako težko sem našla najboljšo prijateljico. To pišem po resničnih dogodkih.

Prvič se je zgodilo v vrtcu. Imela sem najboljšo prijateljico (recimo, da ji je bilo ime Mateja, saj ne želim nikogar izpostavlјati, zato ne bom omenjala pravih imen). Z Matejo sva počeli vse skupaj do nadaljnega 4. razreda, ko se je med nama zlomila vez prijateljstva, ker sem izrazila svoje mnenje (nisem marala rožnate barve). In preprosto nisva bili več za skupaj. Ljudje pravijo, da se nasprotja privlačijo. No, v tem primeru to ni res. Na žalost. Moja naslednja (lahko bi rekla BFF) je bila moja mala, mala, mala sestrična, ki je bila moja sošolka. Recimo, da ji je ime Nika. No, Nika in jaz ... zdelo se nama je, da sva si precej podobni. Kar se je pozneje izkazalo, da ni ravno dobro. Med odmori sva radi brali o puberteti. To je bilo, ko smo bili v šoli še na podružnici. Prijateljstvo med nama se ni nikoli končalo (še dandanes sva prijateljici, vendar ne najboljši). Ko smo prišli v osnovno šolo na Videm, je našla novo najboljšo prijateljico (najboljšo prijateljico).

Čez čas sem si tudi jaz našla novo prijateljico. Recimo, da je njeno ime Julija. Obe sva oboževali šport. Obe sva bili polni energije. Najino prijateljstvo se je končalo, tako da sva jaz in Nika (moja prejšnja BFF) naredili hec in jo užalili. Ugotovile smo, da nismo za skupaj, in naša skupina je razpadla. Dolgo sem ostala brez BFF – dokler ni prišla najboljša, najbolj prijazna, briljantna oseba na celem svetu. To je Nadja. Moja zdajšnja BFF. Imava ogromno skupnega. Vesela sem, da je prišla v moje življenje in pregnala vso slabo voljo in temo iz njega. Hvala ti!

Nikoli ne obupaj in bodi prijazen. Sanjaj o svojih sanjah, dokler jih ne uresničiš.

Kiara Žnidaršič

TUDI TI SI MOJ PRJATELJ

Dragi dnevnik!

Ne boš verjel, kaj se mi je zgodilo. Zdelo se mi je že, da je moje življenje tako črno, tako brez pomena, pa se je nekaj spremenilo. Naj začnem na začetku.

Ime mi je Nina, stara sem trinajst let. Pred enim letom mi je umrla mama. Pred tem sem bila vesela deklica, nasmejana, sproščena. Ko pa je mama umrla, se mi je svet obrnil na glavo. Spomnim se njenih besed, preden je umrla. Rekla mi je: »Nina, bodi vesela, uživaj vsak dan v življenju, ki ti je namenjen.« Ampak po njeni smrti nisem mogla uživati. Nisem se več smejala, bilo me je strah. Tudi če mi je oče še tako stal ob strani, ni bilo nič boljše. Mislila sem, da me bo kar konec. Dokler ni nekega dne na našo šolo prišla nova učenka. Bila je na invalidskem vozičku. Tudi ona se ni smejala. Učiteljica me je pogledala in ogovorila novo sošolko: »Usedi se k Nini, gotovo se bosta dobro razumeli.« In prišla je do mene. Povedala mi je, da je postala invalidka zaradi prometne nesreče, ki se je zgodila pri osmih letih. Mama je v nesreči izgubila življenje, ona in oče pa sta preživela. Ona je pristala na vozičku, oče pa ni imel težav. Ah, saj res. Požabila sem povedati njeno ime. Ime ji je bilo Kaja. No, tako sva se pogovarjali. Tudi jaz sem ji zaupala svojo zgodbo. Zgodilo se je celo, da sva se med pogovorom nasmejali. Končno sem imela prijateljico, ki ji lahko zaupam skrbi. Kmalu sva se ob popoldnevih začeli dobivati v parku. Pogovarjali sva se o svojih težavah in kmalu postali najboljši prijateljici.

Ko veš, da skrbi in težavo ne nosiš samo ti, in ko veš, da je tudi drugim težko, ti je lažje, si miren. Mir pa lahko dosežeš le s pravim prijateljem. Ni pomembno, ali je svetle ali temne poti, ali na invalidskem vozičku ali ne. Pomembno je, da je dober po srcu in da te zna poslušati.

Dragi dnevnik. Zdaj vem, da je prijatelj nekdo, ki razume tvojo preteklost, verjame v tvojo prihodnost in te spremlja takega, kot si.

Zala Marolt

Na natečaju Moja rodna domovina je Zala Marolt prejela priznanje. Čestitke!

-NIMIRKA-

